

OBEC TĚŠKOVICE

50. ročník divadelní přehlídky amatérských divadelních souborů

TĚŠKOVICKÉ JARO

 mikroregion
MATICE SLEZSKÁ

Mikroregion
Bílovecko

DOBROVOLNÍ HASIČI

TĚŠKOVICE

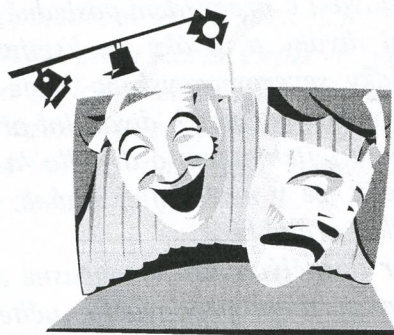
Historie ochotnického divadla v Těškovících

50. ročník divadelní přehlídky "Těškovické jaro 2005"

Obsah:

1. Úvodem
2. Od počátků divadla k počátkům samostatné republiky
3. Těškovické divadelnictví mezi dvěma světovými válkami
4. Těžká léta okupace
5. Počátky novodobého divadla
6. "Máme nové jeviště"
7. Na cestě k Těškovickému divadelnímu jaru
8. Každý začátek je těžký
9. Přehlídka v režii požárníků
10. Na scéně jednotné kulturní středisko
11. Těškovické jaro nezahyne
12. Malé jevištní formy v Těškovících
13. Těškovický dětský soubor
14. Jubilejní rok 1997 ochotnického divadla
15. Těškovická ochotnická legenda
16. Představení těškovického souboru od roku 1949 po dnes
17. Historie obce Těškovice
18. Těškovické jaro, seznam představení

Vážení diváci,

dostává se vám do rukou písemný materiál ohledně činnosti divadelního souboru v obci Těškovice. Věříme, že tato písemná podoba vás zaujme a se zájmem si přečtete téměř vše o historii amatérského divadla a přehlídky "Těškovické jaro" v naší obci.

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané, milí hosté, vážení účinkující,

jsem velmi rád, že můžu za svého působení ve funkci starosty obce, pořádat jubilejní 50-tý ročník přehlídky amatérských divadelních souborů „Těškovické jaro“. Skláním se z úctou před těmi lidmi, kteří svou činností založili tuto tradici a dovedli ji i přes veškerá úskalí až k dnešnímu jubilejnímu 50-tému ročníku.

Troufám si říci, že divadelní tradice v naší obci je tak hluboce zakořeněna, že při vyslovení jména naší obce se všem lidem v dalekém i blízkém okolí vybaví naše divadlo a naše přehlídka s jistě nezapomenutelnou atmosférou amatérských divadelních výkonů. Následující almanach, který si jistě se zájmem přečtete, je soupisem skutečností, které provázely naši divadelní přehlídku a divadelní soubor od historie po dnešek.

Ještě jednou děkuji všem zapáleným ochotníkům za jejich záslužnou činnost a věřím, že i mladá generace na tuto tradici nezapomene a bude ji dále rozvíjet přes veškerá úskalí dnešní doby.

MARTIN SEDLÁK, starosta obce Těškovice

Slovo vedoucího souboru, režiséra

Těškovické ochotnické divadlo vyvíjí svou činnost už více jak 100 let se všemi diváckými úspěchy a někdy i věcmi málo podařenými tak, jak to vlastně v životě chodí. O těch skutečnostech se více dočtete v celém almanachu. Jako režisér současného souboru bych vám chtěl přiblížit naši ochotnickou činnost v několika posledních letech.

V naší obci evidujeme v podstatě dva soubory - dospělý a dětský, lépe řečeno "dorostenecký". Ty malé a ještě školou povinné děti na dráhu amatérského herectví dobře připravují učitelé naší mateřské a základní školy, což je patrné z jejich veřejných představení a nastudovaných scének. Starší děti se v posledních letech představily s pohádkami "Cínový voják" a "Zkoušky čerta Belínka". Obzvláště nastudování a předvedení poslední jmenované pohádky bylo vysoce hodnoceno nejen našimi diváky a diváky na Vsetínsku, ale byla s ním spokojena i porota krajské přehlídky severomoravského kraje ve Štítině. Tento mladý soubor však vystupuje pouze v těch ročnících divadelní přehlídky Těškovické jaro, kdy nenacvičují dospělí. Přesto je jejich zájem o divadlo /a to zvláště z té dívčí strany/ značný a já je můžu ubezpečit, že v následující sezóně, kdy mají dospělí "Berani" volno, budou ty naše "Ovečky" určitě hrát.

Soubor dospělých čítá v současné době cca 25 členů a to různých profesí a zájmů. Jsou mezi námi prodavačky, učitelky, dělníci, podnikatelé, hasiči, důchodci, ale všechno lidé obdařeni velikou láskou k amatérskému divadlu. Tím ovšem nechci tvrdit, že jsou obdařeni láskou ke zkouškám a to zvláště některé herečky. Ale to je jiná kapitola, kterou zde nechci řešit, protože při vzpomínce na zkoušku a hlavně na jejich docházku, musí být v mé přítomnosti lékař, který by zabránil mému infarktu. Přesto však musím uvést, že přes veškerá úskalí, útrapy a někdy i zvyšování mého hlasu při

zkouškách, vždy pak všichni na prknech odvedli maximum svého možného a vždy do svých rolí dali celé srdce a za to jim chci z tohoto místa poděkovat.

O tom, že se naše hry divákům líbí, svědčí i skutečnost, že za posledních 10-15 let jsme docílili největšího počtu repríz v celé naší divadelní historii. Průměrný počet odehraných představení v jedné sezóně je zhruba 15, což několikanásobně převyšuje minulost.

Např. Jiráskova "Lucerna" v roce 1999 měla 22 repríz, Piskáčkova zpěvohra "Perly paní Serafinky" měly 12 repríz, Kubínova zpěvohra "Děvčátko z kolonie" se hrála 20 krát a loňský "Ženská zákon" upravený do slezského nářečí se hrál 16 krát s tím, že další požadavky na toto představení jsme museli odmítnout z důvodu nácvičku nového letošního představení. Zároveň se zvětšujícím se počtem představení jsme rozšířili i oblast našeho divadelního působení. Např. v klimkovických lázních "Darkov" vystupujeme každoročně a dle jejich požadavků i vícekrát ročně. S "Děvčátkem z kolonie" jsme vystupovali v Opavě, Frýdku - Místku. Loni jsme "Ženský zákon" představili v Bohumíně a Kozmicích, kde jsme vystupovali vůbec poprvé. Díky dobrým vztahům hasičů a ekonomickému pochopení našeho čestného člena a patrona, generálního ředitele firmy "MYONIC" pana ing. Pavla Onheisera, pravidelně vystupujeme v jihočeských Borovanech a v Rožnově pod Radhoštěm. Na začátku loňského roku, jsme se poprvé v naší divadelní historii představili s hrou "Blázinec v prvním poschodí" v městě Humpolec, kde se letos v dubnu zúčastníme divadelní přehlídky za účasti městských souborů domácích, Pelhřimova a Havlíčkova Brodu. Vzájemná spolupráce se souborem "CHAOS" z Valašské Bystřice je již samozřejmostí a tradicí, tak jako s kolegy z Tisku a v posledních letech i s kolegy ze Štítiny. Nově jsme taktéž zavítali do Slušovic, Oder, Dobroslavic a pravidelně hrajeme v Luboměři, na pomezí novojičínského a přerovského okresu. I nadále máme /dostáváme/ nabídky na další vystoupení v širokém okolí a to je myslím pro naše reprezentaci obce Těškovice jenom dobře.

Novou skutečností, která se v našem souboru stala již pravidlem je fakt, že našim členům, kteří oslavují kulaté životní jubileum, nastudují a sehrají ostatní členové scénku a předvedou ji před jeho rodinnými příslušníky. Tato scénka je sepsána na základě jeho životních úspěchů, průšvihů a událostí, které už někdy zapomněl nejen oslavenec, ale i jeho rodina, která se s jubilantem vždy dobře pobaví.

Nechci se na závěr zmiňovat i o našich problémech, ale chci právě poděkovat těm, kteří nám je pomáhají řešit. Chci poděkovat našemu obecnímu zastupitelstvu, které nám nezištně dává k dispozici kulturní dům a podporuje naši činnost, dále pak panu ing. Pavlu Onheiserovi, řediteli základní školy za zapůjčování školní tělocvičny pro zkoušky v zimních měsících, našim odborným poradcům panu Karlu Čepkovi, panu Miloši Čížkovi a docentu Gogolovi staršímu za jejich metodickou pomoc a samozřejmě ještě jednou z tohoto místa chci za dosažené výsledky poděkovat všem členům obou našich ochotnických souborů a věřím, že tuto naši pomyslnou těškovickou káru Thespidovu dotáhneme ještě dál než dosud.

OLDŘICH LINDOVSKÝ, vedoucí souboru, režisér

Slovo kronikáře obce

Patřím mezi občany obce, kteří o divadelní přehlídce Těškovické jaro hodně vědí. V době jejího začátku jsem byl aktivním členem dramatického odboru v Těškoviciích a na přehlídce jsem vystupoval nebo ji pomáhal organizovat. Byl jsem taktéž členem divadla malých jevištních forem, které několik ročníků přehlídky svými vystoupeními obohatilo. Pamatuji nadšení organizátorů i účastníků přehlídek na počátku,

vzpomínám nerad na léta, kdy se zdálo, že přehlídka zanikne. Jsou mi dobře známá léta, kdy vskřísení přehlídky vzala do rukou požární ochrana a přehlídka málem získala statut celostátní. Posledních 15-ti ročníků jsem jako místostarosta, starosta a nyní jako kronikář obce organizoval.

Padesát let trvání přehlídky zasluhuje velké pozornosti nejen organizátorů či herců, ale především diváků, kterým je přehlídka určena.

U příležitosti 100 let trvání ochotnického divadla v obci jsem řekl, že jsem optimista a věřím, že divadlo a s ním přehlídka v Těškovících nikdy neskončí. A tomu věřím dále, přestože v posledních letech je patrný malý zájem o tuto tradici, hlavně mezi mladými občany obce. Věřím, že je to stav přechodný a že 50. ročník přehlídky bude startem o zájem mladých o tradici ochotnického divadla a přehlídku Těškovické jaro a že se mladá generace stane šířitelem tradice obce v dalších letech.

VÍT KRAYZEL, kronikář obce Těškovice

1. Úvodem

Již rok 1997 byl pro obec Těškovice, o nichž historie mluví plných 620 let (první zmínka o Těškovících pochází z roku 1377), významný především z hlediska jejich kulaté a již století se naplňující divadelní tradice. Šlo o jubileum, jehož dosah si není možno uvědomit bez připomínky dalších souvislostí, které v čase konání prvního ochotnického představení v obci položily základ její současnosti. V šedesátých letech minulého věku jim nejprve předcházela stavba kaple, v letech sedmdesátých výstavba školy. Rok 1891 se pak do letopisů Těškovíc zapsal ustavením hasičského spolku, který snad i pro dnešek symbolicky (vždyť ochotníci se k hasičům hrdě hlásí) předznamenal divadelní premiéru, od níž se až k naší době odvíjejí děje, zaznamenané podle dostupných pramenů na následujících stránkách. Divadlo se zdejšími občany zalíbilo hned v roce 1897 a první dojmy z něho patří do doby, kdy zde vznikl potravní spolek a o čtyři léta později rovněž spolek pro zřízení duchovní správy. Následovalo zřízení hřbitova (1902), ale ještě pět dalších let náležely celé Těškovice ke kostelu v Pusté Polomi. Vztah k ochotnickému divadlu je ovšem již od prvního seznámení s ním neopustil. Dokázaly ho pěstovat jak v obdobích příznivějších, tak méně příznivých, a co hlavně, vytrvaly. Jejich věrnost kulturním hodnotám proto určitě zasluhuje, aby se o nich i o ní také do budoucna dobře vědělo. Aby si zdejší obdivuhodné divadelní tradice byly natrvalo vědomy rovněž příští generace, a aby s ní uměly pokaždé nakládat tak, jak si to zasluhuje. Tedy jako s něčím, co se nedá nahradit.

Letošní rok 2005 je pro naši obec rokem kde je třeba si jistě připomenout další významný mezník divadelní tradice v obci, 50-tý ročník divadelní přehlídky „Těškovické jaro“

Ať proto zalíbení Těškovíc v divadle provází obec též po všechny příští roky a v následujícím textu si připomeňme celou dlouhou historii této významné ochotnické tradice.

2. Od počátků divadla k počátkům samostatné republiky

Opravdové ochotnické divadlo přivedl v roce 1897 do Těškovíc svým pohostinským veseloherním představením kroužek ze Slatiny, když do té doby se tu občas objevilo pouze kočovné divadlo loutkové, provozované, jak jinak, komedianty.

Zdejší venkov si však právě v těchto letech začínal postupně uvědomovat význam českého divadla, jehož nadšenými propagátory se stali zvláště vesničtí učitelé. V Těškovících k tomu došlo otevřením druhé třídy v místní škole, pro niž byl jmenován mladý kantor Richard Čech. Ten pod dojmem vystoupení Slatinských soustředil kolem sebe dostatek mladých chlapců a dívek. Společně si řekli, jak uvádí kronika divadelního souboru z počátku padesátých let, že "oni by též divadlo poradili zahrát, jak to Slatiňáci poradí". A skutečně, vůbec první vlastní představení Těškovických na sebe nenechalo dlouho čekat. Přišlo s podzimem 1898 a zvolen byl veseloherní titul "Čtyři boty, dva podpatky". Prý se velmi líbil, kronika se zmiňuje o hercích Janu Lazeckém a Františce Frýdlové, a zážitek z něj korunovala taneční zábava.

Zcela jednoduché jeviště bylo vypůjčeno ze Slatiny. Přední stěnu a oponu vytvářela "tlačená" látka, zadní stěnu představovala zeď místnosti, v níž se hrálo. Další rekvizitou byly čtyři kulisy z mušelínu bez jakýchkoliv maleb. Proměny, na které jsme na divadle zvyklí dnes, vůbec neexistovaly. Když bylo potřeba, aby scéna zobrazovala světnici, pověsil se na zadní stěnu nějaký obraz, bylo-li třeba náves, postavily se na jeviště stromky.

Divadlo se hrálo ve starém obecním hostinci. Sál byl tak malý a nízký, že pódium mohlo být vysoké jen asi 20 centimetrů, jinak by herci naráželi hlavami na stropní trámy. Na jevišti i v sále se svítilo pouze petrolejovými lampami, takže celkové osvětlení bylo velmi chabé. Přesto však nadšení pro divadlo bylo od počátku veliké.

Po prázdninách 1898 došlo v těškovické škole k příchodu nových učitelů. Oba, Jan Fuksík, který v obci vydržel 24 let, i Alois Dostál, úroveň místního divadla velmi pozvedli. Zkoušeli a hráli jak s dospělými, tak i s dětmi a zasloužili se tím o výchovu dorostu pro ochotnické divadlo. Za několik let se to projevilo vytvořením divadelního kroužku. Neměl sice stanovy ani úřední povolení k činnosti, ale příspěvky od svých členů vybíral, aby mohlo být co nejdříve zakoupeno vyhovující jeviště. Divadelní "besedy" pořádaly děti z místní školy. Hrávaly se pravidelně vánoční hry se zpěvy, které ve vlastním bytě nacvičovala, sama v nich účinkovala a svůj klavír pro ně k dispozici dávala manželka učitele Jana Fuksíka.

Sen o novém jevišti se těškovickým hercům naplnil v roce 1906. Po několikaletém živení a strádání ochotnického divadla se přece jen ze skrovných příjmů ušetřil obnos, za nějž bylo v Hlubočci zakoupeno na tehdejší dobu slušné jeviště. Stálo 120 zlatých, a protože ochotnický spolek měl na hotovosti jen 90 zlatých, ještě několik dalších roků zbývajících částku splácel. Jeviště však už mělo dvě světnice, náves a les, takže efekty divadelních proměn byly nevídané. Přesto vstupné zůstávalo velmi nízké. Činilo při dětských představeních 2 - 3 krejcare, při divadlech pro dospělé nejvíce "šestku", tedy 20 haléřů. Příjmy z her pro děti se tak pohybovaly okolo třech zlatých, u představení pro dospělé pak od šesti do deseti zlatých. Některé divadelní hry se hrávaly též v zapůjčených krojích z okolních vesnic a někdy dokonce až z Prahy, ale náklady s tím spojené vždy přesahovaly výtěžek ze vstupného. Proto k půjčování až z hlavního města docházelo jen zřídka.

V roce 1907 vedle vystoupení domácích ochotníků hrál dvakrát v Těškovících také Spolek katolických tovaryšů z Klimkovic. Uvedl národní hru "Nedejme se", která byla krátce po tomto vystoupení zakázána, a "Jedenácté přikázání". Těškovičtí ochotníci naopak účinkovali v okolních obcích. Tento rok přinesl pro těškovickou kulturu ještě jednu významnou událost. Učitelem se stal František Hlávka, který tu založil hudební odbor a byl rovněž iniciátorem v okolí dosud neprovozovaných

hudebně-pěveckých akademií. Pokud jde o vlastní divadelníky, kronika vedle učitelů zaznamenává i režiséra představení, tehdy studujícího Josefa Krče, a aktivního člena spolku ochotníků Prokopa Kudrnu.

Posledním předválečným mezníkem těškovické divadelní tradice se stalo otevření obecní hospody v roce 1911. Byla vybavena velkým sálem s rozšířeným a vylepšeným jevištěm. To divadlu umožnilo další rozmach. Představení se tu hrála až do zahájení světové války. V jejím průběhu musely ale múzy ustoupit zbraním.

3. Těškovické divadelnictví mezi dvěma světovými válkami

I když se válečná vřava přímo přes tyto kraje nepřehnala, přímo v bojích padlo 27 těškovických občanů. Další prožili válečná léta v bídě, nedostatku a často i hladu. Není tedy divu, že za těchto poměrů nebylo ani pomyšlení na nějaké kulturní aktivity - hmotné strádání je zkrátka nedovolovalo.

Přišel však 28. říjen 1918 a také osvětový život v Těškovících se postupně probouzel. Prvních veřejných akcí se tu v atmosféře plné celonárodního nadšení ujímá škola. Akademie, zahradní slavnosti, oslavy Svátku matek i pásma věnovaná především T. G. Masarykovi jako prezidentu-osvoboditeli, hudební a recitační večery a dětské divadelní hry se setkávaly s velkým ohlasem a naplňovaly zájmovou činnost těškovických dětí.

Dospělí se zaměřili hlavně na divadlo, a to bez ohledu na to, ve které z nově v obci založených politických stran či osvětových spolků byli organizováni. Zpočátku spolu "na divadle" soupeřily zejména Sokol, Orel a DTJ. První nové vybavení v podobě jeviště pak pořídil ochotnický spolek Sokola, ale záhy ho následovali i Orli a DTJ. Každý z těchto spolků sehrál ročně na pět představení a o publikum nikdy nebyla nouze. V Těškovících už divadlo pevně zapustilo kořeny a zdravé soupeření o kvalitnější vystoupení tuto tradici jen podporovalo. Her bylo k dispozici kolik kdo ráčil, ale ve výběru převažovaly komedie a operety. Mezi režiséry jsou zmiňováni Josef Řeháček, Jan Sochorek, Josef Hoza a také Alois a Leopold Kupkovi. Divadlo již v tomto období ale hrával rovněž hasičský sbor, který v obci významně pečoval i o mládež. Byla to především zásluha osvětového pracovníka Prokopa Kudrny. Veškeré aktivity však znovu přerušil pohnutý rok 1938.

4. Těžká léta okupace

Již navždy nedoceněnou zůstane skutečnost, že osvětový život obce nemohla úplně umlčet ani okupace. Pozdvihnout prapor češství se v Těškovících podařilo opět mládeži. Scházela se na besedách, pěla národní písně, učila se národním tancům a obnovila tradiční a po počátečním období strachu a zákazů všech náznaků veřejného života obnovila také tradiční zvyky v domácím prostředí. V něm se tedy znovu vrátila k slavným dračkám s "hajdamašem", šmigrustům, ale i svatebním komediím. Jejich konání posilovalo národní vědomí všech zúčastněných a připravovalo půdu pro jeho příští rozvoj, protože v osvobození lidé nepřestali doufat.

Jediným existujícím spolkem byla v období okupace v Těškovících hasičská jednota. Soustředovala také mládež, když do svých řad přijímala všechny mladé, kteří dosáhli věku 14 let. Proto také dokázala prosadit dokonce veřejná vystoupení, o nichž je možno se domnívat, že byla v širokém okolí zcela ojedinělá.

Ochotnické divadlo sehrálo v roce 1940 představení "Vesnička pod lipami" a další velkou akcí hasičského sboru bylo o čtyři roky později slavnostní otevření nového hřiště na obecním pozemku. V květnu 1944 ho pořadatelé spojili s kácením máje, které přerostlo v národní manifestaci. Vánoce 1944 a Nový rok 1945 pak proběhly ve znamení ochotnické zpěvohry "Kontrolor Zajíček". Německý úřad v Pusté Polomi její provedení povolil jistě jen proto, že nenesla národně uvědomovací náboj. Ale i samotný fakt, že šlo o hru ryze českou, hranou v době, kdy situace na frontě se pro Německo již vůbec příznivě nevyvíjela, dokázal lidi semknout a povzbudit. A její slova "když už jsi dole, nenut' jen slzy do očí, vždyť kolo žití se také s tebou otočí" si každý dobře uměl aktuální situaci přizpůsobit. Divadlo v Těškovících jimi přivolávalo svobodu, a ta na sebe již dlouho čekat nenechala.

5. Počátky novodobého divadla

Také osvobození Těškovíc bylo draze vykoupeno. Životem je muselo zaplatit 13 sovětských vojáků, dva lidé zemřeli následkem zranění při bojích, šest občanů podlehl zhoubnému tyfu, jímž byla v létě 1945 postižena plná desetina obyvatel, a o tři mladé životy si řekly výbuchy pohozených nábojů a následná těžká zranění z nich. Čas se však nezastavil a bylo třeba na všech, nyní už mírových frontách přiložit ruku k budovatelskému dílu.

Ke kulturní práci se mezi prvními přihlásili ochotníci a obnova dávné tradice se jim podařila v krátké době. Už 28. října 1945 se v Těškovících konalo jejich první poválečné vystoupení. "Staříček Holuša", hra Sokola Tůmy, nastudovaná převážně mladými lidmi, se povedla a vyprovokovala další představení, o něž se zasloužili Orli, DTJ i Junáci, když dali dohromady zbytky tří historických a již zcela nevyhovujících jevišť. Žhavou otázkou další existence divadla se tak záhy stalo uskutečnění záměru postavit nové zděné jeviště.

Přestože se jím místní národní výbor ve formě přestavby obecního hostince zabýval, nebyla akce zařazena do plánu a později se od ní z různých příčin upustilo, což se brzy negativně odrazilo na aktivitě ochotníků. Ti se v závěru roku 1947 a i v následujícím roce 1948 v důsledku organizačních proměn a diskusí, u které z organizací bude moci soubor nadále působit, úplně odmlčeli. Do hry o záchranu souboru byly zapojeni Sokol, ČSM i osvětová rada, ale nikde se nenašlo dost sil k tomu, aby došlo k oživení jeho činnosti.

Až s příchodem nového mladého učitele Emila Maléře v roce 1949 se začalo blýskat na lepší "ochotnické" časy. Nejpočetněji se ruky podané ke spolupráci chytil hasičský sbor a na schůzi mladých 10. října 1949 ustavil vlastní, správně i finančně však samostatný dramatický odbor. Ten na ustavující schůzi vytvořilo 28 členů, když se jeho předsedou stal Leopold Kupka. Učitel Malěř se ujal režisérských povinností. První nastudovanou hrou nového odboru se stala 1. prosince 1949 uvedená Jiráskova Vojnarka. V Těškovících byla hrána dvakrát, potřetí ji soubor odehrál v Tisku.

V následujícím roce 1950 uvedl soubor Piskáčkovu operetu Slovácká princezka, pětkrát Jiráskovu Lucernu, z toho třikrát doma a dále ve Staré Vsi a Slatině, a dvakrát Stroupežnického Naše furianty, s nimiž se potom na jaře 1951 zúčastnil i soutěže lidové umělecké tvořivosti v Bílově. Ještě dříve se toto představení uskutečnilo v Hrabství. Zvláště pohostinská vystoupení měla značný ohlas. Na domácích "prknech" se opětovně projevila potřeba většího jeviště. Výroční členská

schůze souboru, na níž byli ochotníci přičleněni k místní organizaci ČSM, zvolila nový výbor, jehož předsedou se stal Karel Krayzel, a rozhodla o dalších krocích směrem k MNV, které by urychlily zahájení výstavby jeviště.

Dalším představením bylo uvedení Krylovovy Divošky v listopadu 1951, jehož se poprvé režírně ujal Jiří Lichý. Kronika vyzvedává výkony Mirka Řeháčka, Květy Krčmářové a Anny Hrnčířové. Kostýmy byly zapůjčeny z Kolína a autenticky dotvářely prostředí rodiny zchudlých ruských šlechticů v 19. století.

S ještě větším úspěchem se pak setkal vánoční nastudování Její pastorkyně Gabriely Preissové. V obci byla hra odehrána dvakrát, jednou s ní ochotníci vyjeli do Staré Vsi a Výškovic. I tentokrát pro ni byly vypůjčeny kostýmy z Kolína a kritika představení se pochvalně zmiňuje o dokonalé souhře jednotlivých aktérů.

Konečně s příchodem roku 1952 vyvstaly nové naděje na uskutečnění snu o pořádném jevišti. Hned v lednu byl utvořen výbor pro jeho stavbu, získáno povolení od ONV a na realizaci akce přiděleno 20 tisíc korun, což však nepředstavovalo ani desetinu kalkulovaných nákladů. Proto se od samého počátku už při bourání zdíva střídaly na stavbě brigády. S výkopem základů bylo započato v dubnu, se zděním o měsíc později. Stavební materiál se však zajišťoval na příděl, a to postup díla zpomalovalo. Železo poskytli většinou zaměstnanci Vítkovic. Jak přímo uvádí kronika, "při betonování se pracovalo do půlnoci, při vození cihel odbíhaly matky od vaření a pomáhaly skládat". Za nejobětavějšího mezi pracovníky platil Jiří Lichý.

Mezitím soubor o Velikonocích odehrál Moliérova Lakomce, v němž odvedl obdivuhodný výkon v hlavní roli Harpagona Ladislav Kupka. Hru soubor uvedl v obci dvakrát v kostýmech, které byly stejně jako reflektory zapůjčeny z Opavy. Pak se ale již vše soustředilo na dokončení jeviště.

6. "Máme nové jeviště"

Přestože původní termín slavnostního otevření a zahájení provozu nového jeviště byl opakovaně odložen a z 28. října 1952 posunut až na 10. ledna 1953, historická událost v životě těškovických ochotníků, ale i celé obce se nezadržitelně přibližovala. Když k ní došlo, bylo zřejmé, že náklady na tuto akci dosáhly na 215 tisíc korun, že bylo zdarma odpracováno sedm tisíc brigádnických hodin, a že dramatický odbor si za nezanedbatelné hmotné podpory místního hasičského sboru k té příležitosti mohl z výtěžku svých představení pořídit i kulisy, oponu, horizont a jevištní techniku za téměř 110 tisíc korun. K vybavení jeviště mu dílem pomohl také výtěžek letní slavnosti ze srpna 1952 ve výši 43 422 korun. Tím svou podporu ochotníkům vyjádřily všechny organizace, které tuto slavnost spolupořádaly. V Těškovících tedy "nezabili mluvením to, co chce býti živo jednáním".

Po symbolickém převzetí klíčů od stavby, které tehdejší předseda MNV Rudolf Naivert vložil do rukou vedoucí dramatického odboru Karla Krayzla, a vystoupení místního pěveckého sboru a kapely uvedli ochotníci na novém jevišti první hru - Kutnohorské havíře J. K. Tyla.

"Divadlo je život a jde zase do života", cituje program "Havířů" Tylovu myšlenku, kterou i těškovický dramatický odbor považoval za jakési motto své činnosti. V jejím duchu přistupoval také k nastudování hry a svým provedením klasického díla naší dramatiky, otevření nového jeviště oslavil opravdu důstojně.

Po lednové premiéře uvedl soubor inscenaci v obci ještě jednou a dále vystoupil rovněž ve Skřípově a Olbramicích. Toto poslední představení se konalo v rámci okresní soutěže lidové umělecké tvořivosti. V dalším průběhu roku pak ochotníci nastudovali ještě adaptaci pohádky Boženy Němcové Sůl nad zlato, Piskáčkovu operetu Děvče z předměstí, Stehlíkovu Mordovou rokli a konečně Macháčkovu veselohru Ženichové. Rok, který je díky otevření nového jeviště v Těškovících možno v historii ochotnického divadla v obci za jeden z největších mezníků, se tedy nesl v plné aktivitě souboru, byť i jej citelně zasáhla měnová reforma. Vždyť snížila jeho majetek na pouhých 339 korun.

7. Na cestě k Těškovickému divadelnímu jaru

V následujících letech soubor pokračoval v pravidelném uvádění dalších inscenací. Hned v roce 1954 stojí za zmínku nejen jeho účast v okresní soutěži lidové umělecké tvořivosti v Bílovci, kde uvedl báchoru z prostředí Valašska Zbojnický poklad, ale rovněž dvě vystoupení Slezského divadla Zdeňka Nejedlého z Opavy, které se v Těškovících představilo hned dvakrát. Místní publikum tak dostalo příležitost vidět i profesionální soubor a ochotníci mu připravili ještě další podívanou prostřednictvím tří představení hostujících divadelníků ze Staré Vsi, Vítkovic a Bravantice. Toho roku uvedl domácí soubor i Maryšu bratří Mrštíků, Stroupežnického hru Pan Měsíček obchodník a na Vánoce Kubínovu operetu Děvčátko z kolonie.

Protože si soubor stejně úspěšně vedl i v roce 1955, kdy uvedl Hrubínovu Šípkovou Růženku, Přisahu Milana Jariše, jednoaktovku Jana Nerudy Prodaná láska a konečně Zeyerova Radúze a Mahulenu, vysloužil si pro rok 1956 pořadatelství okresní přehlídky soutěže lidové umělecké tvořivosti v dramatickém oboru. Jejím konáním ho pověřil kulturní odbor ONV v Bílovci. Do historie obce vešla tato akce, jíž se vedle domácího zúčastnily tři další soubory z Velké Polomi, Lukavce a Klimkovic, jako Těškovické divadelní jaro. To položilo základ úplně nové tradici, od níž se tu dodnes veškeré divadelní aktivity odvíjejí.

Nastudování Radúze a Mahuleny k tomu nemalou měrou přispělo. Po premiéře o Vánocích 1955 bylo hráno také v lednu 1956 a dochované zápisy hodnotí inscenaci za dosud největší úspěch poválečného ochotnického divadla v obci. Už před divadelní přehlídkou ji sám tehdejší inspektor kultury ONV František Čechetka v "Nové vesnici Bílovecka" 29. ledna 1956 hodnotil pod titulkem "Na cestě mezi nejlepšími" těmito pochvalnými slovy:

"Ne každý soubor se Zeyerovou hrou vypořádá čestně. Těškovičtí to dokázali. Po dvouměsíční pilné přípravě ukázali dobrou věc, dokázali, že i na malé vesnici se dá hrát dobře.

Těškovičtí divadelníci mají velké možnosti. Přál bych všem divákům vidět pravý koncert v souhře všech rukou po zatažení opony. Každý z herců i pomocného personálu věděl, kam jít, kam co postavit. Není a nebylo primadon, které by čekaly, až někdo postaví scénu. Stavěli všichni, Radúz i ostatní...

Shodli jsme se na jednom: Těškovice podobné výkony zavazují...

Máme z těškovického souboru radost..."

Není tedy divu, že ochotníci z Těškovic dokázali nakonec v celé soutěži zvítězit. Její zdařilý průběh a velký zájem publika o ni vedly Dům osvěty v Bílovci k

rozhodnutí, že tu bude pořádána každoročně. Nikdo z iniciátorů Těškovického divadelního jara ale jistě tehdy netušil, jak silná tradice se to právě zrodila.

8. Každý začátek je těžký

Jak to již častokrát bývá, období vzepětí následuje doba poklesu. Ještě v roce 1957 proběhla za účasti hned pěti souborů divadelní soutěž v rámci lidové umělecké tvořivosti ke vši spokojenosti a také domácí ochotníci se během roku představili ve třech titulech (Pohádka o princezně Pampelišce, veselohra Císař pán o ničem neví a Lucerna), ale v následujících letech divadelní činnost v obci poněkud ochabla. Další přehlídka byla proto pořádána až v roce 1960, když desetiletí své existence si již o rok dříve divadelní soubor, působící nyní pod hlavičkou osvětové besedy, připomněl jen zábavným večerem, v jehož průběhu byly předvedeny krátké ukázky ze sehraných her. Počátek šedesátých let je spojen také se změnou územněsprávního členění. Zanikl okres Bílovec, Těškovice se staly součástí okresu Opava, a tak patronaci nad přehlídkou částečně převzalo také opavské kulturní zařízení. Obdobně se o přehlídce v konkrétní formě v kronice nehovoří ani v roce 1963, přesto je u kolonky "divadlo" uvedeno šest představení a v různém je navíc zaznamenána návštěva a vystoupení **Otomara Korbelaře**.

Těškovické divadelní jaro je znovu hlavní kulturní událostí obce od roku 1964, kdy se konalo těsně před přestavbou kulturního domu a adaptací sálu. O rok později je v rámci přehlídky vůbec poprvé uvedeno i vystoupení souboru malých jevištních forem. Více o jeho činnosti vypovídá až rok 1968, kdy pod hlavičkou osvětové besedy figuruje vedle divadelního souboru jako samostatný útvar, který uspořádal čtyři veřejná vystoupení.

9. Přehlídka v režii požárníků

Společenské proměny roku 1968 se nemohly vyhnout ani Těškovickému divadelnímu jaru. To se v roce 1969 poprvé konalo jako okresní přehlídka požárnických divadelních souborů. Jak jsme již dříve nejednou viděli, vždy, kdy pro ochotnickou tradici nastaly v obci těžké chvíle, podali pomocnou ruku právě hasiči, ať se v daném okamžiku jmenovali jakkoliv. Tak tomu bylo i tentokrát a rovněž přehlídka až do roku 1978 vzali požárníci na svá bedra. V roce 1970 se jí v roli člena poroty zúčastnil i legendární kateřinský ochotník Joža Brus. Přehlídka však postupně překročila hranice okresu a do Těškovic v jejím rámci začaly zajíždět nejlépeší ochotnické soubory z celé republiky, které v té době vyvíjely činnost právě pod hlavičkou požárníků. Tak v obci vystupovali ochotníci z Dolních Kounic, Borovan či Skuhrova. Se členy některých z těchto souborů pojí domácí ochotníky pouta pevného přátelství a vzájemná výměnná představení jsou realizována dodnes. Na spolupředatelství celé přehlídky byl zainteresován dokonce ústřední výbor Svazu požární ochrany.

10. Na scéně jednotné kulturní středisko

Integrační proces svedl Těškovice v jeden územněsprávní celek s Pustou Polomí. Vznik a činnost jednotného kulturního střediska, které nadšeně vedl ing. Jan Sýkora, je další z bohatých kapitol historie těškovického divadla. Tato etapa je charakteristická i silnou tendencí zakořenit v obci dětský divadelní soubor. Dimenze Těškovického jara se znovu rozšiřovaly a přehlídka v této etapě získala zásluhou JKS punc jedné z nejvýznamnějších akcí Opavska v oblasti zájmové umělecké činnosti. Výtvarná orientace ing. Sýkory jí dodávala také doprovodné aktivity v podobě výstav. Těškovické jaro se i v mediálním duchu stávalo v okresních poměrech pojmem.

Poprvé se JKS, které okamžitě význam přehlídky pochopilo, stalo jejím pořadatelem v roce 1979. Akce získala i finanční zázemí a metodickým působením Okresního kulturního střediska v Opavě se jí dařilo přitahovat do Těškovic soubory z celého okresu. V době, kdy přehlídka dosáhla po organizační stránce svého vrcholu, ji spolupředávaly místní osvětová beseda, JKS Pustá Polom a okresní výbor Svazu požární ochrany za patronace JZD Pustá Polom.

V letech 1982-83 však přehlídka pro generální opravu kulturního domu znovu v kulturním životě obce absentovala. V následujících ročnících ale společenská i umělecká úroveň Těškovického jara stále stoupala a akce si vydobyla pevné a nezastupitelné místo v každoročním kalendáři kulturních událostí Opavska.

Přitom Těškovičtí, měřeno konkurencí na úrovni okresní soutěžní přehlídky amatérských divadelních souborů, zůstávali po celá tato léta na špici ochotníků Opavska. Svědčí o tom četná ocenění nejen celého kolektivu, ale také režiséra Jiřího Lichého a herce ing. Oldřicha Lindovského.

"Amatérské divadlo má v našem okrese přes všechny starosti dosud neotřesitelné jistoty. Jednou z nich je právě Těškovické jaro, s nímž letos spojila svůj průběh i celá okresní soutěžní přehlídka. Přejme si nyní, aby výsledky obětavé a zapálené práce mnohých byly dále zhodnoceny a přispěly k mnohým podobným setkáním, jako bylo to poslední. V tvůrčím a inspirujícím duchu, provázáno vřelým vztahem k amatérskému divadlu," napsal okresní týdeník Nové Opavsko o 34.

Těškovickém jaru po závěrečném představení domácích ochotníků, které se uskutečnilo 27. května 1989 (NO, 2. června 1989).

Také v tomto roce se kronika zmiňuje o souboru malých jevištních forem, který vedl Oldřich Lindovský. Nastudování jednoaktovky Vrátnice, jejímž autorem a režisérem byl sám O. Lindovský, uvedl soubor dvakrát - na domácím jevišti a dále v kulturním domě v Čavisově.

11. Těškovické jaro nezahyne

Základní společensko-politické proměny, které přinesl listopad 1989, znamenaly nastartování poslední etapy dosavadní historie těškovického ochotnického divadla. Obec, soubor i každý z jeho členů se museli znovu naučit spoléhat ještě více a ve všem jen na sebe, aby tradici udrželi. Pomoc opět našli u místních hasičů, jimž v roce 1991 celou přehlídku při příležitosti 100. jubilea existence těškovického sboru dobrovolných hasičů zasvětili.

"Dnes se zde upsalo divadelním múzám na dvacet nadšenců - důlní inženýr, ředitelka mateřské školy, úředníci, dělníci, havíři, prodavačky. S láskou vzpomínají režisérů - učitelů R. Čecha, J. Krče, J. Řeháčka, J. Sochorka, J. Hozy, bratří Kupků, E. Maléře, na jejichž práci dnes navazuje Jiří Lichý. Na těškovických přehlídkách už bylo odehráno více než 140 her, mezi nimi klasika - Lucerna, Maryša, Radúz a Mahulena, ale také soudobí autoři. Letošní přehlídka se koná v době, kdy místní hasičský sbor slaví sto let od založení, takže sláva dvojnásobná," napsal 29. května 1991 pod šifrou C. F. list občanů Moravy a Slezska Nová svoboda.

Divadelní Těškovice si při úspěšném provedení Rohanovy operety Na tý louce zelený připomněly rovněž 70. narozeniny režiséra Jiřího Lichého, který v listopadu tohoto roku dovršil také neuvěřitelnou čtyřicítku u divadelního souboru. Vlastních režii bylo za tu dobu nepočítaně...

O rok později, byť Moravskoslezský den 9. července 1992 v článku s titulkem "Těškovické otazníky" pod značkou "zm" pochybuje o budoucnosti tradice a 37. ročník přehlídky označuje za krizi, se Těškovické jaro vydalo na cestu, kterou sleduje podnes. V pevném svazku se Sborem dobrovolných hasičů, samosprávou obce a za dílčí podpory referátu kultury okresního úřadu začíná Těškovické jaro z pohledu svých organizátorů soustřeďovat veškeré, nyní dostupné divadelní aktivity z okolí. Přesto je dále založeno především na ověřené síle motivu, který se dá popsat slovy, "soused v hledišti se přišel podívat na souseda na jevišti". To Těškovické nadále nejvíce zavazuje a inspiruje.

"Dluh, který vůči Těškovickým máme, spočívá možná v tom, že jsme jim nedovedli vždy včas a se správnou intenzitou říci, jak nám jejich zaujetí pro divadlo imponuje, jak jim chceme pomáhat, jak toužíme tuto krásnou kulturní tradici dále rozvíjet," hodnotí 37. přehlídku, kterou opět zakončilo představení místního souboru, Naše Opavsko. Na frašce "Z českých mlýnů" hodnotí nejen výkony herců, ale i podíl tvůrců scény (výtvarník Jan Sýkora, někdejší vedoucí bývalého JKS) či masek a vyzvedává i hudební nastudování a klavírní doprovod (Soňa Jarošová, vedoucí osvětové besedy).

Jubilejní 40. Těškovické jaro, když tradice započítává i roky, kdy se vlastní přehlídka nekonala, oslavila účast pěti souborů dospělých a dvou dětských. Těškovice

mezi nimi vedle kmenového souboru zastupoval i dětský kolektiv, vedený Martou Juchelkovou. Všechna představení vidělo více než 1600 spokojených diváků. Ti byli až k nadšení dovedeni nastudováním Piskáčkovy operety Perly panny Serafinky. Místní ochotníci ji v průběhu roku odehráli na různých místech dvanáctkrát. V čase svého výročí byla přehlídka komentována jak v ZN novinách, tak v Moravskoslezském dni (v obou případech 30. března 1995). Texty spojovalo motto "Na ochotnické divadlo jsou Těškovice". Po závěrečném představení se pořadatelé rozhodli věnovat při vědomí jeho významu stejnou pozornost také blížícímu se jubileu 100. výročí ochotnické tradice v roce 1997, k němuž již byla soustředěna i přehlídka o rok dříve.

Při ní místní soubory uvedly Thomasovu Charleyovu tetu (dospělý soubor za režie Oldřicha Lindovského) a "Moudrou ševcovou" Z. Horynové (dětský soubor za režie Marty Juchelkové). Přípravy na centenarium ochotnického divadla v obci ale potom postihla nenahraditelná ztráta, když na konci října z řad souboru navždy odešel Jiří Lichý. Přesto si už právě v říjnu obec poprvé připomněla blížící se divadelní jubileum, když tu vystoupili herci Slezského divadla v Opavě. A ochotnickým tradicím Těškovice byl věnován i vánoční koncert pěveckého sdružení Ostrava v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po něm se již od počátku roku 1997 vše soustředilo k naplňujícímu se výročí, za jehož největší dominantu považuje celá obec Těškovické jaro.

Zde na tomto místě si připomeneme historii vystoupení v rámci divadelní přehlídky „Těškovické jaro“ chronologicky, tak jak se zachovaly v kronikách obce a v pamětech pamětníků.

12. Malé jevištní formy v Těškovících

Nepředpokládáme sice, že by se dnes našel zájemce o to, jak kdysi - za dávných časů vznikl soubor tzv. malých jevištních forem v Těškovících, ale když v době začínajících příprav připomenutí 100. jubilea tradice divadla v obci přece jen takový požadavek vznikl, jakže to tehdy vlastně bylo?

Jeden z pozdějších aktivních iniciátorů a autorů se vrátil ze studií. Byl členem vysokoškolského pěveckého souboru, hrál na kytaru a zpíval, a trochu také maloval. Jednou šel jen tak po vsi a nestačil se divit. Kdosi kdesi zpíval. A pořádně? Odkud se zpěv nesl? Z malé dřevěné stavby se srdíčkem na dveřích uprostřed obce.

Nebylo nutno nic smlouvat. Břeťa Lichý přišel svůj talent vyzkoušet s kytarou k autorovi tohoto textu. A vzniklo duo. Jeho členové si ověřili své schopnosti i stupeň společného zájmu, a když přišel Tonda Vinkler, vzniklo trio, které dalo základ pozdějšímu souboru.

V roce 1960 byly podmínky pro vznik divadelních seskupení příznivé. Vzpomeňme si: v Praze začal svou éru soubor divadla Semafor, v Ostravě Štafle, Divadlo Na hradbách, a za Temží se zrodilo něco tak velkého, že to ovlivnilo zejména populární hudbu do dnešních dnů. A to bylo slyšet nejvíce i v tak zapadlé vesničce jako jsou Těškovice.

Kluci si brzy uvědomili, že mají na víc než jen na kulturní vložky, jak se tenkrát neslo. Když vycítili radost z této práce, když uchopili danou schopnost ve zpěvu a přirozený mladický elán, přišly nápady, jak ho využít. Vznikl nápad spojit

písňě vhodným textem, pak vhodnými scénkami, vtipem. Sakra, to by bylo něco! Vždyť by to bylo něco jako estráda nebo kabaret! Domluvili se, že každý přinese něco do placu.

Stalo se, nikomu se nemuselo nic poroučet. A protože k základnímu kádru rodičího se souboru přibyli další členové, a to včetně děvčat, bylo nutno kolektivní činnost organizovat trochu jinak. Úkoly v programu se rozdělovaly tak, že každý bude dělat to, co mu sedí a na co má. Navíc jsme se nestyděli šilhat na vzory nezapomenutelné, které by, mimochodem, dodnes měly podobným činností sloužit za vzor, a to i na venkově. Byly to hry a zpěvy Osvobozeného divadla. S tím nám nejvíce pomohli instruktoři z okresu Opava. Jejich pomoc jsme se nestyděli brát. Četly se i noviny, vybíraly se vtipy, poslouchal rozhlas. Zde sehrály nezapomenutelnou roli sestry Režné. S čím přišly, to se zpravidla v programu uplatnilo.

První program s uceleným dvouhodinovým textem se jmenoval Pavučina. Byl to jakýsi pokus o vlastní hru, většinou s převzatými texty a písničkami. Ale poprvé jsme použili i vlastní texty a melodie. Bylo to vlastně autorské divadélko ve vesnické a často až naivní podobě. Ale bylo.

Průvodní texty, texty písní, verše i scénky, které jsme nezkušeně vymýšleli, měly sice daleko k divadelnímu umění nebo umělecké literatuře, ale měly zatraceně něco, co je přibližovalo k posluchači a divákovi, publiku vesměs mladému. Byla to satira a vtip na ty nejaktuálnější situace a scény, kterých jsme v té době byli svědky. Každý vtip, scénka, píseň či průvodní rozhovory konferenciérů byly satirou či kritickou parodií na různé nešvary tehdejší doby. A těch bylo! Inu, dělali jsme si legraci a psinu, jak nám naše mládí a svědomí kázalo. Bohužel, často bez ohledu na líbivost, ale potrefených bylo dost. Na závalu ovšem bylo, že potrefení po divadle zrovna nepravili. Takže se o tom dlouho nedověděli.

Až jednou. To už však mělo naše divadélko ohlas i v okolí. V té době jsme dostali pozvání na "kobereček". Správní orgány nám tehdy daly na vědomí, že "zacházíme příliš daleko, že bychom si měli dát pozor, vždyť už jsme přece dospělí. Či snad ne?" Některým členům bylo jasně naznačeno, že třeba už dál nemusí hrát.

Ale život šel dál, dál se hrálo a soubor byl stále žádanější. To už se divadélko jmenovalo "Ve vikýři". Ale název neměl velký ohlas. Významnější byly texty a interpretace. Pro některá vystoupení v cizích obcích a městech jsme vybírali ta nejúspěšnější čísla, a tak jsme vlastně tvořili pokaždé jiné, obměňované programy.

Mladých herců přibývalo. Přibyli i muzikanti, při divadélku vzniklo kytarové trio v čele s Jirkou Kupkou. To už se hrálo s elektrofonickými kytarami. Pozvání jsme dostávali i do měst, třeba Hradce nad Moravicí, kde jsme vystoupili ve dvoraně zámku. Hrálo se i ve Slezském divadle v Opavě, v Hlučíně, Šumperku a jinde.

S přibývajícími mladými členy však zákonitě došlo k přibývajícím problémům v kázni souboru. Dříve než došlo k nejhoršímu byl ale soubor oceněn zájezdem do Krkonoš. Soubor se však postupně "ženil a vdával" a kdysi jemu věrní najednou přestali dostávat od svých partnerů povolení k účinkování. Byla z toho často mela. Tak si vzpomínám na herečku a zpěvačku, jak pro velkou lásku utekla se svým miláčkem přímo z probíhajícího vystoupení ve Výškovicích.

To už díky stále rostoucímu muzikantskému umu hráli hudebníci i k tanci. Beat tehdy letěl a mnohé dobré herce začal doslova odvádět od daleko pracnějších divadelních rolí. Jiní ze ženatých nebo provdaných se odstěhovali a dnes žijí v Ostravě, Novém Jičíně, Skřipově, Hlučíně a jinde.

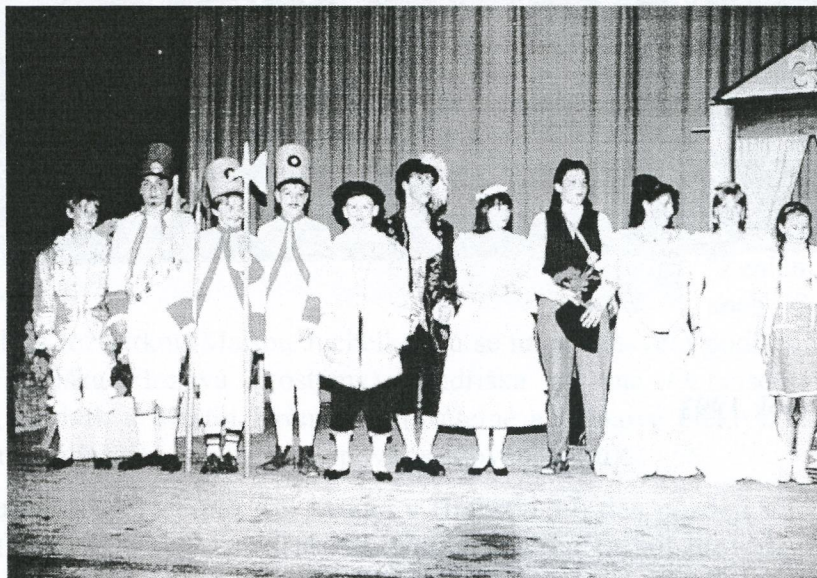
Definitivní konec souboru nastal po srpnu 1968, když texty nově připravované hry tvrdě napadající ony známé události objevil u jedné z hereček její aktivní otec. Mohla z toho být pro jejich autory hrůza, ale nakonec naštěstí zvítězil zdravý rozum. Bylo však po divadle, dostalo zákaz činnosti. Mladický rozlet a elán vystřídal pesimismus a všední starost o živobytí. Zůstala pouze kytara a závist těch, kteří činnost souboru malých jevištních forem dodnes nepochopili.

13. Těškovický dětský soubor

Od konce sedmdesátých let, po integraci obcí a zřízení Jednotného kulturního střediska, jsou do programu přehlídky Těškovické jaro pravidelně zařazována také představení pro děti. Hrával je buď sám místní soubor, nebo k nim zval divadelní kolektivy z jiných míst okresu. V devadesátých letech se pak v Těškovících zformoval dětský soubor, který v posledních letech představení pro děti v rámci přehlídky obstarává každoročně.

Tradici her pro nejmenší zahájil v roce 1979 "Medovými pohádkami" kmenový divadelní soubor dospělých. Ten také o dva roky později uvedl pohádku "Kašpárek, Honza a zakletá princezna". V dalších letech patřilo jeviště Těškovického jara v případě představení pro děti hostujícím souborům.

Nelehkého úkolu práce s dětmi při jejich prvních divadelních krůčcích se v místě přehlídek ujala Marta Juchelková. Přitáhla k sobě nejen žáky základní školy, ale i studenty a učně a od roku 1992 s nimi za spolupráce s ředitelkou základní školy Janou Gráfovou, vedoucí osvětové besedy Soňou Jarošovou a Jindrou Onheiserovou připravuje hry, které jsou po přehlídkách uváděny za velkého zájmu také v okolních obcích. Tak se dětský těškovický soubor představil v roce 1992 v pohádce "Jak princezna hádala až prohádala", a v dalších letech 1993-96 postupně uvedl Ferdu Mravence, Princeznu Pampelišku, Pohádky z Krakonošovy zahrádky a Moudrou ševcovou.

Princezna Pampeliška rok 1992

Ferda Mravenec rok 1993

Pohádky z Krakonošovy zahrádky rok 1995

Nadšení místních dětských divadelníků je v posledním zmíněném období umocňováno i účastí dalšího z dětských souborů na Těškovickém jaru, kdy tu v rámci přehlídky vystoupily také kolektivy z Vítkova, Neplachovic a Skřipova. Tak tato představení pomáhají rovněž při budování nového publika příštích přehlídek a místní soubor je dále svými členy zálohou základny a zárukou potřebné obměny souboru dospělých v budoucnosti.

14. Jubilejní rok 1997 ochotnického divadla

Představením
přivítal výročí
divadelních tradic v
Těškovících
nejprve dětský
soubor, který 25.
dubna a 1. a 2.
května uvedl své
nastudování
hudební pohádky
autorů H. Lisické a
J. M. Bourka s
hudbou J. Pavla
"Ženich pro čertici
aneb Sedmimílové

boty". Spolu s režisérkou Martou Juchelkovou se na představení podíleli Pavel Šátek (scéna), Františka Hozová (kostýmy), Jindřiška a Jana Onheiserovy (klavírní doprovod), Ludvík a Martin Krčmářovi (světelné a zvukové efekty), Jana Gráfová (organizační zajištění) a Lenka Prokopová (sledování textu).

Soubor dospělých pak 16. května v Hrabství a o den později v Odrách uvedl inscenaci frašky G. Feydeaua "Taková ženská na krku" a její provedení na domácí

scéně 24. května zakončí přehlídku Těškovické jaro. V průběhu roku dále v obci vystoupí také členové Slezského divadla v Opavě.

"Sotva odezní těškovická divadelní stovka, už se před námi objeví padesátka divadelního souboru. Toho, který svou zahájil v roce 1949 a jehož jsme vlastně přímými pokračovateli. Život jde dál a naše divadlo ho chce dál provázet. Dokud víme, že má našim lidem co říci, budeme ho hrát. Tedy nikoliv jen pro závazek k tradici, ale i k dnešní k potřebě kulturního vyžití naší obce," konstatuje za všechny kolegy nynější vedoucí souboru a režisér v jedné osobě Oldřich Lindovský. A těškovičtí divadelníci jeho slova přijímají za krédo kolektivu pro budoucí roky.

15. Těškovická ochotnická legenda

(Jiří Lichý, 7.7.1921 - 25.10.1996)

Tradice podobná té těškovické nebyla by životná bez lidí, kteří ji po dlouhé roky pěstovali a rozhojňovali. Na prvním místě mezi nimi vévodí Jiří Lichý, divadelní osobnost, bez níž si poválečný vývoj ochotnické scény v Těškovících nikdo nedovede představit. Přišel k ní po počáteční práci s mládeží v organizaci Orla a u hasičů a byl u všeho, čím divadlo v obci plných pětáctyřicet let žilo. Počínaje stavbou nového jeviště na počátku padesátých let a konče rozvojem přehlídky ochotnických souborů ve druhé polovině let osmdesátých a jejich prvních ročníků po listopadu 1989. Ještě v létě 1996, kdy oslavil pětasedmdesátku, nikdo netušil, že 100. výročí těškovických divadelních tradic se již nedočká.

Jiří Lichý zanechal v kulturní historii obce nesmazatelnou stopu, v níž kráčí jeho pokračovatelé herci i všichni ostatní, kteří mají s ochotnickým souborem co do činění. Vedení

ing. Oldřichem Lindovským se proto rozhodli, že odkaz svého režiséra uctí nejen jeho jmenováním zasloužilým členem souboru, ale hlavně dalšími novými inscenacemi. V naději a s pevnou vírou, že on sám by si to tak jistě upřímně přál.

Na Jiřím Lichém byla vždy nejvíce k obdivu jeho mladická odvaha divadlo znovu a znovu objevovat, hledat dosud nepoznané hodnoty a zasazovat se o jejich poznání. Byly doby, kdy, ať už chodil všemi možnými směry, nenacházel pro naplnění této své touhy rovnocenné partnery. Ne v Těškovících, kde se stal přirozenou autoritou a dnes zůstává legendou, ale na úrovních, od nichž očekával pomoc, pochopení či alespoň radu. Pomoci a poradit si však byl většinou nucen sám a dokázal to léty zkušeností vždy přesvědčivěji. Obec se díky němu stala baštou ochotnického divadla.

Přestože měl ještě spoustu plánů a nápadů, na sklonku října 1996 pan Jiří Lichý svůj soubor opustil. V Těškovících, a nejen tu, zůstává a zůstane nezapomenut. Pro radost, kterou rozdával, pro znalost života, o němž věděl, že divadlo je jeho věrným obrazem. A tomuto poznání učil i mnohé jiné.

16. Představení těškovického souboru od roku 1949 po dnes

1949

Alois Jirásek - Vojnarka

premiéra 1.12., režie Emil Malěř, scéna Jiří Lichý

hráli M. Krčmářová, J. Lichý, M. Řeháček, F. Schaumann, E. Malěř, A. Hozová,

B. Juchelka, J. Juchelka, F. Kupka, K. Lazecká, A. Ondrová, J. Kupka

hráno dvakrát v Těškovících a dále v Tisku

1950

Rudolf Piskáček - Slovácká princezka

premiéra 23.1., režie Emil Malěř, scéna Jiří Lichý, hudba Jaroslav Tížek

hráli E. Malěř, L. Bechná, L. Jaskulová, J. Krčmář, A. Ondrová, B. Kupková,

A. Lindovská, A. Onheiserová, L. Kupka, V. Kupka, V. Lazecký, K. Krayzel,

M. Hošová, R. Hoza

hráno dvakrát v Těškovících

Alois Jirásek - Lucerna

premiéra 8. dubna, režie Emil Malěř, scéna Jiří Lichý, Ladislav a Leopold Kupkovi

hráli K. Lazecká, E. Malěř, K. Krayzel, J. Lichý, A. Onheiserová, L. Bechná, J. Tížek,

L. Kupka, B. Juchelka, J. Lazecký, F. Lindovský, B. Lindovská, M. Řeháček,

V. Lazecký, R. Hoza, V. Onheiser, J. Sochorek, L. Jaskulová, Z. Sochorek,

M. Řeháček

hráno třikrát v Těškovících, a dále ve Staré Vsi a Slatině

Ladislav Stroupežnický - Naši furianti

premiéra 25.12., režie Emil Malěř, výprava Jiří Lichý, J. Onheiser

hráli J. Lichý, K. Lazecká, R. Hoza, L. Kupka, E. Malěř, K. Krayzel, A. Hozová,

H. Havrlantová, J. Řeháček, B. Lindovská, J. Sochorek, J. Krčmář, J. Kupka,

M. Řeháček, V. Kupka, Z. Řeháčková, L. Jaskulová, J. Tížek, F. Lindovský,

L. Maléřová, M. Krčmářová, A. Kupka, J. Gráf

hráno dvakrát v Těškovících, a dále v Hrabství a v Bílově

1951

V. A. Krylov – Divoška

premiéra 17.11., režie Jiří Lichý, scéna Ladislav Kupka, nápověda Františka Tížková
hráli J. Lichý, K. Krčmářová, V. Lazecký, M. Řeháček, A. Hrnčířová, D. Jaskulová,
A. Ondrová, B. Kupková
hráno dvakrát v Těškovících

Gabriela Preissová - Její pastorkyňa

premiéra Vánoce 1951, režie Marta Krčmářová, scéna Jiří Lichý,
nápověda Františka Tížková
hráli H. Řeháčková, J. Hon, J. Kupka, K. Krčmářová, M. Krčmářová, K. Krayzel,
A. Hozová, Z. Řeháčková, H. Havrlantová, M. Sochorková, M. Lindovská,
V. Tížková, J. Kupka, J. Gráf ml., Z. Sochorek, V. Gráf, R. Hoza, M. Řeháček,
A. Krčmář, J. Tížek
hráno dvakrát v Těškovících, a dále ve Staré Vsi a Výškovících

1952

Molière - Lakomec

premiéra 12.4., režie a scéna Jiří Lichý, nápověda Františka Tížková
hráli L. Kupka, A. Hrnčířová, B. Kupková, H. Havrlantová, J. Krayzel, J. Hon,
J. Kupka, J. Řeháček, K. Krayzel, L. Kupka, J. Lazecký, A. Krčmář
hráno dvakrát v Těškovících

1953

Josef Kajetán Tyl - Kutnohorští havíři aneb Krvavý soud

premiéra 10.1., režie Jiří Lichý, scéna Emil Přikryl, j.h., masky Antonín Hoš, František Sýkora, světlo Alois Kudrna, Josef Gráf st., inspicienti J. Žabenský, V. Juchelka, nápověda Františka Tížková
hráli V. Onheiser, L. Lindovský, V. Lazecký, A. Krčmář, K. Krayzel, V. Kupka, J. Lichý, M. Juchelková, J. Kupka, S. Hruška, J. Kupka, J. Sochorek, L. Kupka, F. Seidler ml., J. Onheiser, F. Kupka, F. Lindovský, I. Gelnarová, M. Sochorková, J. Gráf ml., A. Krčmář, A. Hozová, V. Tížková, K. Onheiser, F. Seidler, F. Kupka, A. Schaumann, Z. Krayzel, M. Juchelka
hráno v Těškovících třikrát, a dále ve Skřipově a Olbramicích

Božena Němcová/K. Dittler - Sůl nad zlato

premiéra 21.3., režie Jiří Lichý, scéna Kupka, Lichý, tanec víl Ludmila Krayzlová, hudba Žabenský, masky František Sýkora
hráli V. Onheiser, M. Hozová, L. Krayzlová, L. Vavrečková, Z. Krayzel, S. Hruška, A. Lindovský, K. Lazecký, M. Juchelka ml., L. Fryčka, J. Gráf ml., L. Kupka, A. Schaumann, A. Winkler,
A. Hrušková, F. Kupka, Z. Lindovský, L. Lichý
hráno dvakrát v Těškovících a dále ve Staré Vsi

Rudolf Piskáček - Děvče z předměstí

premiéra 23.5., režie M. Juchelková, J. Lichý, scéna L. a F. Kupkovi, dirigent Rudolf Naivert, nápověda L. Krayzlová
hráli F. Tížková, E. Fryčka, L. Lindovská, J. Žabenský, L. Kupka, Š. Kolovratová, J. Řeháček, M. Sochorková, B. Kupková, A. Hrnčířová, M. Hozová, J. Vavrečková, M. Hrušková, J. Kupka
hráno dvakrát v Těškovících

M. Stehlík - Mordová rokle

premiéra na podzim 1953, režie Jiří Lichý, scéna Vladislav Kupka
hráli M. Juchelková, J. Lichý, M. Hozová, L. Kupka, V. Juchelka, S. Hruška, K. Krayzel, B. Kupková, J. Onheiser, J. Lazecký, J. Sýkora, M. Juchelka, V. Onheiser

hráno jednou v Těškovících

J. K. Macháček - Ženichové

premiéra 25.12., režie Jiří Lichý, scéna L. Kupka, F. Sýkora

hráli A. Hrnčířová, V. Onheiser, J. Kupka, J. Krčmář, L. Kupka, B. Juchelka

hráno dvakrát v Těškovících

1954

J. Vaculík - Zbojnický poklad

premiéra 7.3., režie Jiří Lichý, scéna Ladislav Kupka, hudba Pavel Tížek,

Rudolf Naivert, masky František Sýkora, osvětlení Luděk Krčmář,

nápověda Věra Durmanová

hráli J. Sýkora, A. Schaumann, J. Hrušková, V. Krayzel, J. Krčmář, J. Gráf ml.,

J. Sochorek, V. Gráf, Z. Krayzel, K. Lazecký, A. Juchelková, A. Hozová,

M. Hrušková, L. Krayzlová, L.

Kupka, S. Hruška, M. Juchelka, L. Fryčka, V. Haiser, J. Hozová, F. Sochorková,

V. Tížková, S. Nemynářová, Z. Grygarová, L. Sochorková, M. Hošová

hráno dvakrát v Těškovících, a dále v Hrabství, Olbramicích, Bravanticích,

Velkých Albrechticích, Martinově a Bílovci

bratři Mrštíkovi - Maryša

premiéra 22. května, režie J. Lichý, scéna Ladislav Kupka, masky František Sýkora

hráli K. Krčmářová, K. Krayzel, B. Lindovská, J. Lazecký st., F. Schaumann ml.,

H. Řeháčková, L. Krayzlová, A. Řeháčková, L. Kupka, V. Durmanová, J. Krčmář,

J. Hrušková, J. Onheiser, V. Onheiser, J. Sýkora, J. Gráf, J. Lichý, B. Kupková,

F. Sochorková, K. Lazecký, A. Schaumann, L. Lichý, L. Lazecký, J. Tížek,

A. Krčmář, M. Řeháček, J. Onheiser, B. Lichý

hráno dvakrát v Těškovících

Ladislav Stroupežnický - Pan Měsíček obchodník

premiéra 21.11., režie Jiří Lichý, scéna Jiří Lichý, Josef Gráf, masky, Jiří Hon,

Antonín Hoš, František Sýkora, osvětlení Ludvík Krčmář,

nápověda Františka Sochorová

hráli J. Krčmář, V. Tížková, J. Hon, R. Hoza, M. Hrušková, M. Hozová, M. Řeháček,

V. Lazecký, V. Onheiser, L. Krayzlová

hráno dvakrát v Těškovících a dále v Hlubočci

R. Kubín - Děvčátko z kolonie

premiéra 25.12., režie Jiří Lichý, scéna Vladimír a Leopold Kupkovi, hudba Jaroslav a

Pavel Tížkovi, masky Antonín Hoš, Jiří Hon, světla Ludvík Krčmář,

nápověda Ludmila Krayzlová

hráli J. Sýkora, H. Blahutová, F. Sochorková, V. Kupka, J. Kupka, J. Richter,

O. Kupková, A. Richtrová, V. Onheiser, K.

Krayzel, J. Řeháček, J. Onheiser, B. Lindovská, B. Kupková, L. Březná, L. Kupka,

J. Sochorek, J. Lichý, J. Kupka, J. Gráf, B. Kupka, K. Lazecký, M. Lindovská,

V. Krayzel

hudebníci R. Lindovský, J. Krčmář, V. Lazecký, O. Vavrečka, E. Fryčka,

M. Juchelka, M. Řeháček, J. Lazecký, B. Juchelka, A. Krčmář

hráno dvakrát v Těškovících

1955

František Hrubín - Šípková Růženka

premiéra 13.3., režie Václav Onheiser, Jiří Hon, scéna Vladislav a Leopold Kupkovi,
hudba František Sýkora, Vojtěch Drastík, osvětlení Ludvík Krčmář,
nápověda Františka Sochorková

hráli K. Lazecký, A. Schaumannová, B. Zaydlová, A. Hozová, K. Lazecký,
V. Krayzel, B. Kupka, V. Tížková, Z. Grygarová, L. Vaňková, M. Lindovská,
E. Fryčková, L. Sochorková, L. Krayzlová
hráno jednou v Těškovících

Milan Jariš - Přísaha

premiéra 8.5., režie Jiří Lichý, scéna Ladislav a Leopold Kupkovi,
masky Jiří Hon, světla Ludvík Krčmář, nápověda Ludmila Krayzlová

hráli K. Krayzel, M. Řeháček, V. Onheiser, J. Sýkora, J. Kupka, J. Hon, J. Sochorek,
Z. Sochorek, R. Hoza, J. Krčmář, J. Kupka, V. Lindovský, L. Lichý, K. Lazecký,
F. Sochorková, M. Hozová, M. Juchelková
hráno jednou v Těškovících

Jan Neruda - Prodaná láska

premiéra 17.7., režie a scéna Jiří Lichý

hráli J. Lichý, V. Tížková, M. Hozová, J. Krčmář, R. Hoza, Z. Sochorek
hráno jednou v Těškovících

J. Zeyer - Radúz a Mahulena

premiéra 25.12., režie Jiří Lichý, scéna František a Leopold Kupkovi,
masky Antonín Hoš, osvětlení Luděk Krčmář, nápověda Ludmila Krayzlová

hráli V. Onheiser, K. Krčmářová, M. Hozová, L. Vaňková, F. Sochorková,
Z. Sochorek, J. Hon, M. Juchelková, F. Kupka, J. Krčmář, Z. Grygarová, J. Sochorek,
J. Kupka, V. Krayzel, V. Lindovský, M. Gráfová, L. Kupková, M. Lindovská,
E. Fryčková, M. Řeháček, Z. Sýkora, B. Kupka, K. Lazecký, K. Krayzel, J. Onheiser,
L. Kupka

hráno šestkrát v Těškovících

1956

1. přehlídka ochotnických souborů Těškovické jaro, domácí ochotníci uvedli Radúze a Mahulenu

Hluboké kořeny

premiéra 26.5., režie Jiří Lichý, scéna Vladislav a František Kupkovi,

masky Antonín Hoš

hráli J. Hon, K. Krčmářová, F. Sochorková, L. Krayzlová, Z. Sochorek, A. Hrnčířová, L. Lindovský, V. Juchelka, V. Onheiser, J. Krčmář, L. Kupka

hráno dvakrát v Těškovících

J. K. Tyl - Paní Marjánka, matka pluku

premiéra 3.11., hráno dvakrát v Těškovících

F. S. Tůma - Pasekáři

premiéra 25.12., hráno dvakrát v Těškovících

1957

Pohádka o princezně Pampelišce

premiéra 14.4.

Císař pán o ničem neví

premiéra květen

Alois Jirásek - Lucerna

premiéra prosinec

1958

M. Stehlík - Hej, pane kapelníku

premiéra květen

Sládci

premiéra srpen, hráno i ve Slatině

1959

J. K. Tyl - Lesní panna

F. Frýda - Sylva

večer ukázek ze sebraných her k 10. výročí vzniku souboru

1960

Zkoušky čerta Belínka

hráno dvakrát v Těškovcích

1961

A. Jirásek - Otec

Svatba v Malinovce

1962

soubor uvedl nastudování dvou představení, mimo jiné:

Z kufru I.

režie Jana Gráfová

1963

v průběhu roku bylo uvedeno šest divadelních představení

1964

Ženský zákon

1965

vystoupení souboru malých jevištních forem

1966

F. S. Tůma - Gorali

hráno jednou v Těškovcích a třikrát v okolních obcích

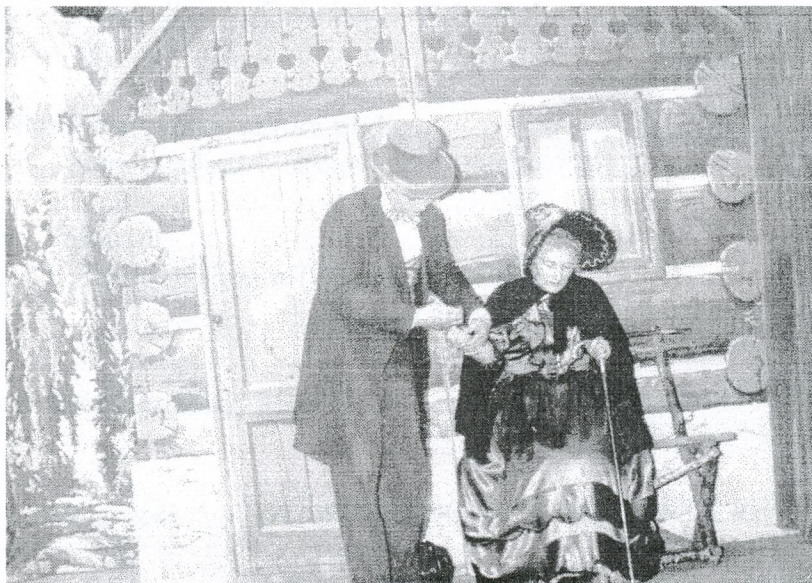
1967

v rámci Těškovického jara vystoupily čtyři soubory

1968

Kopecký - Komedie o hvězdě

Divá Bára

hráno jak v Těškovících, tak v Tísku, Pusté Polomi a Žimrovicích
soubor malých jevištních forem uskutečnil čtyři vystoupení, jednou v Těškovících,
třikrát mimo obec

1969

Medvěd a víla

1970

divadelní přehlídka Těškovické jaro konána jako patnáctá v pořadí s orientací na
hasičské soubory z okresu, místní soubor nevystoupil

1971

Děvče z přístavu

1972-73

Těškovického jaro bez účasti domácího souboru

1974

Čarodějný bál

1975

Jiří Korbel - Sousedí

premiéra 11.5., režie Jiří Lichý, scéna Vít Krayzel, světlo Luděk Krčmář,
sledování textu Ludmila Vaňková

hráli K. Řeháček, V. Kupková, O. Vavrečka, V. Krayzel, F. Hozová,
H. Režná, V. Režný

1976-77

soubor nevystupoval

1978

Plakala princezna Květinka

Alexandr Fredro - Všechno naruby

premiéra květen, režie Jiří Lichý, scéna P. Šátek, J. Lichý, Z. Lazecký,
masky a nápověda Františka Hozová

hráli V. Kupková, R. Hoza, E. Krayzlová, K. Řeháček st., J. Režná, L. Režná,
V. Krayzel, O. Vavrečka, J. Kupka, J. Grussmann, V. Režný
hráno celkem třikrát

1979

Medové pohádky

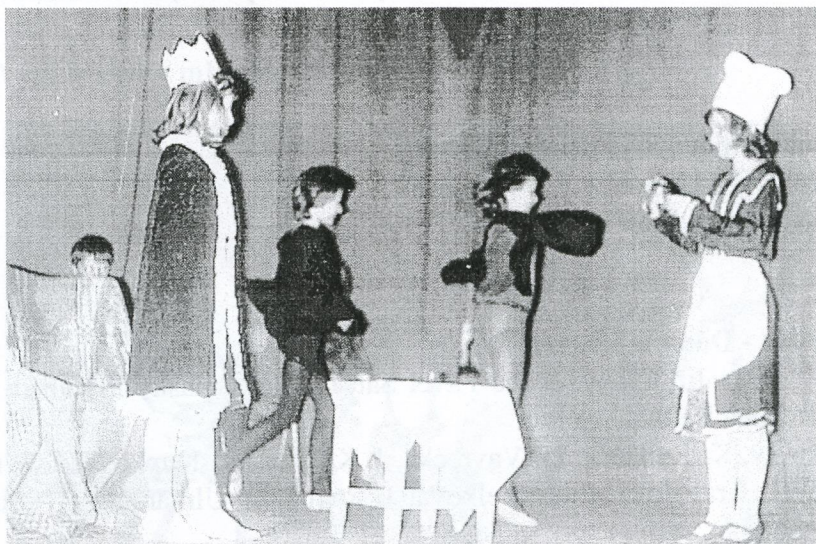
1980

soubor nevystoupil

1981

Kašpárek, Honza a zakletá princezna

premiéra 10.5., režie Jiří Lichý

hráli S. Lindovská, M. Krayzlová, J. Juchelková, M. Hoza, D. Sýkorová,
A. Krčmářová, J. Sochorek, L. Langer, L. Krayzlová, M. Šátková

1982-83

soubor nevystupoval

1984

F. F. Šamberk - Blázinec v prvním poschodí

premiéra 26.5., režie Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký, Jiří Lichý,
masky a nápověda Františka Hozová

hráli O. Vavrečka, A. Krčmářová, V. Kupková, O. Lindovský, K. Řeháček

1985

M. Bulucki - Pan radní si neví rady

premiéra 25.5., režie Jiří Lichý, scéna Jiří Lichý, Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký,
masky a nápověda Františka Hozová

hráli O. Lindovský, Z. Lindovská, A. Krčmářová, V. Kupková, O. Vavrečka,
K. Řeháček

1986

Molière - Zdravý nemocný

premiéra 30.4., režie Jiří Lichý

1987

Z. Skowroński, J. Slotwiński - Svátek pana ředitele

premiéra 30.5., režie Jiří Lichý, asistent režie Františka Hozová, scéna Petr Hoza,
Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký, sledování textu Františka Hozová, Zdislava Lindovská

hráli O. Lindovský, V. Kupková, D. Sýkorová, M. Šerk, O. Vavrečka, J. Krayzel,

A. Lazecká-Krčmářová, M. Krayzlová, Z. Lazecký, P. Hoza, J. Kupka, B. Lindovská, V. Režný, K. Řeháček, J. Krčmář, J. Grusman, P. Šátek
hráno dvakrát v Těškovících, a dále v Tisku, Opavě, Příbyslavi, Dolní Lhotě, Hlavnicí a Kyjovicích

1988

vystoupení souboru malých jevištních forem

Oldřich Lindovský - Lázně

premiéra 20.5., režie Oldřich Lindovský

1989

Alexandr Fredro - Dámy a husaři

premiéra 27.5., režie Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek a kol., masky Františka Hozová, sledování textu Dana Řeháčková

hráli O. Lindovský, K. Řeháček, O. Vavrečka, J. Krayzel, V. Kupková, Z. Lindovská, B. Lindovská, M. Krayzlová, P. Juchelková, J. Režná, S. Ulmanová, J. Grussmann, M. Hoza

soubor malých jevištních forem:

Oldřich Lindovský - Vrátnice

režie Oldřich Lindovský

hráno v Těškovících a Čavisově

1990

soubor nevystoupil

1991

J. Rohan - Na tý louce zelený

premiéra 1.6., režie Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek, Václav Krč, hudba Soňa Jarošová, Rudolf Naivert, masky Františka Hozová, sledování textu Jiřina Režná

hráli O. Vavrečka, M. Krayzlová, J. Krayzel, J. Sochor, J. Grussmann, O. Lindovský, B. Lindovská, S. Ulmanová, M. Šerk, J. Lindovská, M. Hoza, J. Vavrečka, Nováková, Krampotová, Pracná, Řeháčková, Krčová, Z. Lazecký

hráno dvakrát v Těškovících a dále v Kyjovicích, Tísku, Borovanech, Hlavnici a Hrabyni

1992

Karel Fořt - Z českých mlýnů

premiéra 29.5., režie Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký, Jan Sýkora, hudba Soňa Jarošová, masky Františka Hozová, sledování textu Zdislava Lindovská, Františka Hozová

hráli P. Šátek, D. Krayzlová, B. Lindovská, O. Lindovský, P. Sochorek, V. Kupková, M. Krayzlová, J. Sochor, J. Krayzel, T. Šenk, V. Krč,

S. Ulmanová, J. Grussmann, Z. Lazecký, J. Lindovská, J. Vavrečka

hráno dvakrát v Těškovících a dále v Kyjovicích a Lubojatech

1993

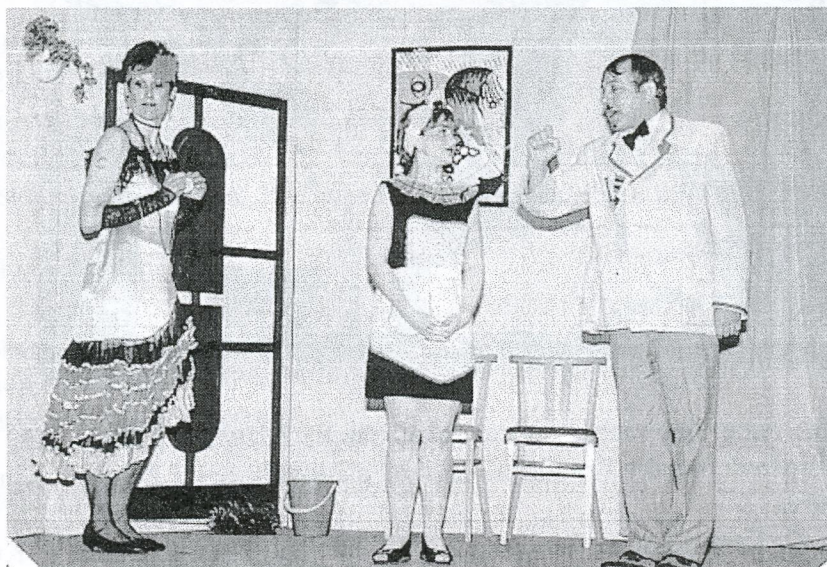
J. Nestroy, R. Piskáček - Děvče z předměstí

premiéra 24.4., režie Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký, Jan Sýkora,
Jiří Lichý, hudba Soňa Jarošová, sledování textu Zdislava Lindovská
hráli O. Lindovský, D. Krayzlová, J. Sochor, J. Krayzel, V. Krč, B. Lindovská,
J. Lindovská, S. Ulmanová, J. Režná, M. Krayzlová, P. Kudrnová, J. Vavrečka,
Z. Lazecký, K. Vavrečková, P. Sochorek, J. Grussmann
hráno dvakrát v Těškovících a dále v Tisku, Lubojatech, a Valašské Bystřici

1994

G. Feydeau - Brouk v hlavě

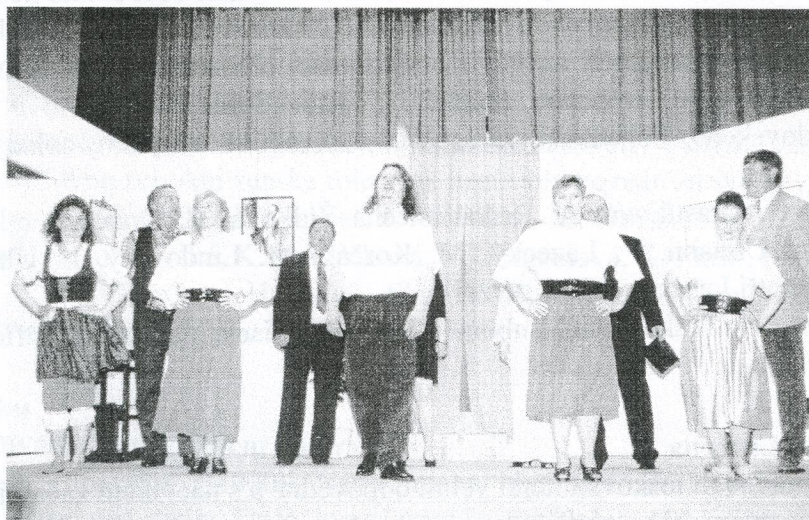

premiéra 28.5., režie Oldřich Lindovský, asistent režie Jiří Krayzel, odborná
spolupráce Jiří Lichý, scéna Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký, Petr Hoza,
kostýmy Dagmar Krayzlová, masky Františka Hozová, sledování textu Jarmila
Solnická, Zdislava Lindovská
hráli J. Krayzel, D. Krayzlová, J. Vavrečka, S. Ulmanová, M. Šerk, P. Hoza,
O. Lindovský, D. Sýkora, J. Lindovská, V. Krč, J. Režná, I. Krayzlová, T. Šenk
hráno třikrát v Těškovících a dále ve Valašské Bystřici, Tisku, Lubojatech,
Holasovicích a Lukavci

1995

Rudolf Piskáček - Perly panny Serafinky

premiéra 19.5., režie Jiří Lichý, asistent režie Oldřich Lindovský, scéna Pavel Šátek, Zdeněk Lazecký st., kostýmy Soňa Ulmanová, sledování textu Zdislava Lindovská hráli V. Krč, J. Krayzel, V. Kupková, M. Sroková, P. Hoza, O. Vavrečka, O. Lindovský, Z. Lazecký ml., V. Režný, J. Vavrečka, S. Ulmanová, B. Lindovská, P. Šátek, Z. Lazecký st., J. Režná, D. Krayzlová, I. Krayzlová, K. Vavrečková, Z. Satková

hráno třikrát v Těškovících a dále v Tisku, Lubojatech, Valašské Bystřici, Lukavci, Rožnově pod Radhoštěm, Dobroslavcích, Borovanech, Hrabství a Jistebníku

1996

J. B. Thomas - Charleyova teta

premiéra 4.5. v Hrabství, režie O. Lindovský, scéna Pavel Šátek, Pavel Režný, masky Eva Hozová, sledování textu Kamila Vavrečková, Jiřina Režná hráli P. Hoza, J. Vavrečka, M. Šerk, J. Krayzel, D. Krayzlová, S. Ulmanová, V. Krč, B. Lindovská, M. Sroková, P. Šátek, O. Lindovský

hráno třikrát v Těškovících a dále v Hrabství, Jistebníku, Lubojatech, Valašské Bystřici, Tisku, Dobroslavcích, Lukavci, Klimkovicích, Borovanech, Slatině a Rožnově pod Radhoštěm

1997

G. Feydeau - Taková ženská na krku

premiéra 17.5. v Hrabství, režie Oldřich Lindovský, scéna Pavel Šátek, Pavel Režný, kostýmy Jiří Krayzel, masky Eva Hozová, sledování textu Zdislava Lindovská hráli J. Krayzel, M. Šerk, P. Hoza, J. Vavrečka, V. Krč, P. Šátek, O. Lindovský, K. Vavrečková, J. Lindovská, B. Lindovská,

S. Ulmanová, D. Krayzlová, Z. Satková

hráno dále v Odrách, v Těškovících uvedeno 24.5. na ukončení přehlídky Těškovické jaro

1998

Saša Lichý - Cínový vojáček

Po oslavě stoletého výročí trvání ochotnického divadla v naší obci si dali dospělí herci odpočinkové volno a připravovali nastudování Jiráskovy "Lucerna" v klasickém provedení. Občané však chtěli navštívit opět domácí představení a proto naši mladí herci nacvičovali výše uvedenou pohádku v režii Soni Ulmannové a asistence Oldřicha Lindovského. Pohádka byla úspěšná a divákům se výkony mladých herců líbily.

Hráli: G. Drastíková, A. Režná, slečna Žídková, R. Onheiser ml., Ondřej Lindovský, M. Ulmann, P. Lazecký, M. Korčák, M. Lindovský, L. Ulmann, K. Řeháček ml., bratři Lasákové, D. Krayzel

Hráno: 3x v Těškovících, Luboměř, Hrabství, Tísek, Valašská Bystřice

1999

Alois Jirásek - Lucerna

Na tuto se připravovali těškovští herci velmi odpovědně a s nácvikem začali již v říjnu roku 1998. Kostýmy byly zapůjčeny ze Slezského divadla v Opavě a patronem představení byl p. Karel Čepek z Národního divadla Moravskoslezského v Ostravě, režii připravil Oldřich Lindovský. Představení mělo vynikající závěr za zvuků larga Antonína Dvořáka "Veliký Bože můj" které ocenili nejen diváci, ale i profesionálové. Na těškovické premiéře byli přítomni p. Karel Čepek, p. Štěpán František z SDO Opava, p. Oleg Reiff pražský režisér, p. Josef Hanuš kameraman české televize a řada osobností kulturního a společenského života na opavsku.

Hráli: ing. P. Hoza, S. Ulmannová, V. Kupková, mgr. D. Krayzlová, J. Krayzel, J. Vavrečka, K. Vavrečková, J. Vrubelová, P. Prokop, K. Plašil, P. Šátek, A. Režný, M. Grussmann, O. Lindovský, B. Lindovská, V. Krč, R. Onheiser st., R. Onheiser ml.

Hráno: 3x v Těškovících, Hrabství, Slatina, Tísek, Valašská Bystřice, Rožnov pod Radhoštěm, Zbyslavice, Borovany u Č. Budějovic

Po představení v jihočeských Borovanech zajistili místní organizátoři prohlídku zámku Hluboká, kterou naši herci absolvovali se zpěvem a dobových krojích z Lucerny, což vyvolalo nejen u našich, ale i obzvláště u zahraničních návštěvníků, příznivý ohlas.

Ohlasy tisku:

V Těškovících by neuměli žít bez ochotnického divadla

Těškovice - Inscenace Jiráskovy Lucerny v podání místního souboru, jehož zřizovatelem je sbor dobrovolných hasičů obce, se v sobotu postarala o tečku za programem 44. ročníku přehlídky ochotníků Těškovické jaro, o níž je stále větší zájem v blízkém i vzdálenějším okolí. »Na srdce jsou Poděbrady, na ochotnické divadlo zase Těškovice na Opavsku,« říká nadšený příznivec souboru Vít Krayzel, kdysi sám jeho člen, nyní starosta obce. »Při víc než skromném rozpočtu bychom měli investovat do kanalizace a plynu, do rekultivace uzavřené skládky. Na divadlo však nemůžeme zapomenout, pomáhá nám překonávat i ty nejtěžší překážky,« dodává starosta. Divadelní tradice v Těškovících dovršila už před dvěma lety plnou »stovku«. Lucernou novodobý soubor v roce 1949 činnost zahájil, o deset let později ji nastudoval znovu a nyní se k ní po půlstoletí vrátil. Od konce listopadu při nácviku více než dvě desítky herců vedl Oldřich Lindovský. »V obci snad není rodiny, z níž by alespoň někdo v minulosti nebo dnes nehrál. Rodina režiséra je typickým příkladem.

Božena Lindovská byla v Lucerně Kláskovou před padesáti lety, její syn je dnes duší celého souboru, jeho sestra hraje Kláskovou dnes a režisérova neteř se ujala role Haničky,« vysvětluje pan Krayzel. (ian, zemské noviny, 27. DUBNA 1999)

2000

Alexander Fredro - Všechno naruby

V této průměrné činohře se hereckými výkony zaskvěli Oldřich Vavrečka, Jiří Vavrečka a Jiří Krayzel. Ani ženské role však nezůstaly pozadu za svými kolegy.

Hráli: O. Vavrečka, J. Krayzel, J. Vavrečka, M. Grussmann, R. Onheiser st., D. Krayzlová, B. Lindovská, K. Vavrečková, S. Ulmannová, K. Plašil, P. Šátek

Hráno: 3xTěškovice, Hrabství, Slatina, Zbyslavice, Klimkovice - lázně, Valašská Bystřice, Rožnov pod Radhoštěm

Ohlasy tisku

Krayzel: Divadlo přešlo lidem do krve

TĚŠKOVICE (opavsko 7/2000)- Není mnoho obcí v České republice s počtem obyvatel nižším než tisíc, které by se mohly pochlubit přehlídkou amatérských divadelních souborů. V případě Těškovic v opavském okrese tomu tak je. V polovině února zde byl zahájen již 45. ročník Těškovického jara, kterého se účastní několik divadelních souborů z opavského okresu, ale také až z Českých Budějovic. Stoletá divadelní tradice v Těškovicih přechází z otce na syna a amatérské divadlo Těškovice má v současné době přes sto členů. Všichni už nehrají, ale své členství v souboru si samozřejmě ponechávají. To je i případ Josefa Grusmanna, kterému se blíží osmdesátka, ale ještě před pěti lety hrál. Nyní hraje jeho syn. Přes dvacet let "ochotničil" i místní starosta Vít Krayzel. "Divadlo máme v krvi, ale v poslední době nám dělá velké problémy zaměstnanost. Někteří lidé mají střídavé směny a nemohou si brát na zkoušení volno, protože se bojí o práci," posteskuje si starosta, ale už plánuje příští ročník: "Důležité jsou samozřejmě peníze. Pomáhá nám okresní úřad, ale bez sponzorů by to asi nešlo." Těškovičti letos přehlídku otevřeli už v zimě, aby se zvýšila návštěvnost, která v době letních prací není tak vysoká, jak by si představovali. Vyplatilo se jim to a na představení do místního kulturního domu chodí okolo dvou set lidí. Do konce května zde proběhne pět představení v podání amatérských souborů z Pusté Polomi, Tísku, Borovan a samozřejmě Těškovic. Místní divadelníci sehrají hru Všecko naruby a její příprava probíhá už teď.

2001

Rudolf Kubín - Děvčátko z kolonie

Nastudování této zpěvohry vzali těškovští divadelníci se vši vážností. Čestný člen a sponzor souboru pan Pavel Onheiser zajistil souboru profesionální hudební doprovod z Frenštátu pod Radhoštěm, pod vedením p. Břetislava Chovance. Pan Břetislav Chovanec secvičil sólové i sborové zpěvy kvalitně a profesionálně a přidaly-li se k tomu výborné výkony herců, bylo jasné, že představení bude úspěšné.

Ovšem skutečnost předčila očekávání. Kubínovo "Děvčátko z kolonie" zaznamenalo historický úspěch v dějinách těškovického ochotnického divadla. Celkem bylo uskutečněno na 19 repríz a naši operetu shlédlo neuvěřitelných cca 3400 diváků. Všichni herci předvedli vynikající výkony, nejvíce však zaujal Radomír Onheiser st., Jiří Krayzel, Václav Krč, Dagmar Krayzlová a snad nejvíce Zdislava Lindovská. Nové

a nové žádosti o vystoupení nemohly býti ze strany souboru již akceptovány, pro značné vyčerpání účinkujících.

Hráli: D. Krayzlová, V. Krč, J. Krayzel, S. Ulmannová, R. Onheiser st., M. Grussmann, S. Richter (jako host z Tísku), G. Drastíková, B. Lindovská, J. Vrubelová, Z. Lindovská, R. Onheiser ml., K. Plašil, P. Prokop, A. Režný, K. Vavrečková, P. Šátek, V. Režný, Z. Lazecký, J. Řeháček, režie O. Lindovský

Hráno: 5xTěškovice, Hrabství, Luboměř, Tísek, Valašská Bystřice, Rožnov pod Radhoštěm, Borovany u Č. Budějovic, Dobroslavice, Frýdek Místek, Opava, Polanka, Štítina

Ohlasy tisku

Těškovické jaro letos až do podzimu

TĚŠKOVICE (ms, opavsko 6/2001). Tradiční přehlídka divadelních souborů pod názvem Těškovické jaro je přichystána také na letošní rok. Pro velký zájem divadelních souborů bude probíhat nejen celé jaro, ale také na podzim. Jde o šestačtyřicátý ročník a k akci se poprvé přidaly i další obce. Starosta Těškovíc Vít Krayzel je rád, že se tradice může dodržet. Diváci mají v průměru možnost zhlédnout šest až sedm představení. První představení je naplánováno na 10. března, kdy vystoupí divadelní soubor Chaos z Valašské Bystřice s hrou Jana Drdy - Hrátky s čertem. Dalším účinkujícím bude 24. března divadelní soubor Štítina s "neseriózní komedií" Gregorij Damajlov. Termín hlavního představení není ještě upřesněn, ale pravděpodobně půjde o 7. dubna, kdy vystoupí divadelní soubor z Velké Polomi. Herci se představí ve hře Julia Zeyera Radúz a Mahulena. Největší návštěvnost se očekává 27. a 28. dubna na operetě Děvčátko z kolonie od Rudolfa Kubína, kterou divákům představí amatérské divadlo Berani z Těškovíc. Závěr dostal na starost divadelní soubor Základní školy Skřipov. Ten si pro diváky nacvičil Ševcovský verpánek od Karla Jaromíra Erbena. Pro velký zájem divadelních souborů budou v Těškovících v přehlídce pokračovat také na podzim. "Doufám, že se Těškovické jaro bude nadále udržovat a konat ještě v širší míře," přeje si starosta Krayzel. Vloni navštívilo festival jaro šestnáct set diváků.

"Slezské cimbuří" vyvrcholí karnevalem

OKRES (bom, opavsko 13/2001). Scéna Loutkového divadla, scéna Divadelního klubu, čajovna Bludný kámen, ulice Opavy a barokní zámek v Kravařích - na těchto místech se bude ve dnech 1. až 8. května odehrávat čtvrtý ročník (a ne pátý, jak NO chybně uvedlo v minulém čísle) divadelního festivalu Slezské cimbuří. V průběhu osmi dnů se divákům představí například Berani z Těškovíc s inscenací Děvčátko z kolonie, soubor Hroch z Hradce nad Moravicí představí hru Z louže pod okap, Tomáš Koliandr alias Divadlo jednoho herce přiveze Plamen Boží, ŠAMU ze Štítny zahraje svou Neseřízní komedii, dojde také na velmi populární Zeličko v podání Slezského souboru písní a tanců a také opavský soubor Sáček a jeho Granát v pohovce z repertoáru, a herci ze ZUŠ V. Kálíka nabídnou nejen dětem pohádky Královna Koloběžka a Jak stařeček měnil. Hostující pouliční divadlo Continuo se postará o zábavu v opavských ulicích, herci z DAMU nabídnou scénické čtení s názvem Shopping and Fucking, brněnskou JAMU bude reprezentovat představení Romeo, Julie, smog a hluk, ToDivadlo z Nového Jičína pak bude hrát O lásce ... aneb The best of, brněnské HaDivadlo má v plánu představit v Opavě své Krasonauty.

Fanoušci Liby "Pamely" Hanákové se mohou těšit na její autorský pořad nazvaný Hvězdy jako hvězdy, který se bude konat v Clasic Clubu No 5 4. května. Programově nabitý týden ukončí 8. května divadelní karneval na nádvoří Slezské univerzity.

Těškovičtí "Berani" zazářili

(Václav Hanzal) Amatérský divadelní soubor "Berani" z Těškovic u Opavy, jehož převážnou část tvoří hasiči, přímo nadchl přeplněný divadelní sál hasičů v jihočeských Borovanech, kde uvedl operetu Rudofa Kubína "Děvčátko z kolonie".

Ke své, v pořadí již 14. repríze této hry nepřijeli divadelníci do Borovan náhodou. Již 27 let trvá totiž neformální přátelství s hasičským loutkářským souborem "Jiskra", který těm nejmenším divákům rozdává radost již 45 let nejenom v Borovanech, ale také na jiných místech naší republiky, Těškovice nevyjímaje. Vzájemná výměnná představení se, přes velkou 400kilometrovou vzdálenost, oboustranně uskutečnila již pětkrát. To, co bylo v programovém letáku hry "Děvčátko z kolonie" uvedeno, totiž že zaujme diváky nejenom typickým slezským nářečím, hezkými písničkami, ale také přiblíží život Ostravy v minulém století, bylo ve hře na 100 % splněno.

Vyrovnané, mnohdy profesionální výkony 24členného souboru přerušoval bouřlivý potlesk na otevřené scéně a závěrečná "děkovačka" nebrala konce. Představení umocnily i dobové kostýmy, včetně těch "parádních" hornických.

Ještě vysvětlení k názvům souborů: Těškovičtí zvolili svůj název Berani proto, že hlavním znakem v praporu jejich obce je mimo jiné též hlava beránka. Pojmenování Borovanských je odvozeno od toho, že ve sboru jsou samí hasiči.

Lze si jen přát, aby družba obou souborů pokračovala i v budoucnu a její aktéři přinášeli na kulturním poli všem co nejvíce radosti a zábavy.

2002

Zkoušky čerta Belínka – dětské představení, režie: *Soňa Ulmannová*

Hráli: Magdaléna Krayzlová, Lukáš Ulmann, Jakub Krayzel, Adéla Řeháčková, Seidlerová Hanka, Vavrečka Vojta, Saša Machová, Kristina Kučerová, Markéta Vavrečková, Martina Kudrnová, Maruška Vyležíková, Darina Jedličková, Andrea Lazecká.

Hráno: 2x Těškovice, Štítina, Skřípov, Valašská Bystřice

2003

F.F.Vamberk – Blázinec v prvním poschodí, režie: *Oldřich Lindovský*

Hráli: Soňa Ulmannová, Jiří Vavrečka, Radomír Chaban, Jiřka Vrubelová, Karel Plašil, Pavel Pprokop, alternace – Oldřich Lindovský.

Hráno: 2x Těškovice, Služovice, Dobroslavice, Polanka, Luboměř, Hrabství – Skřípov, Valašská Bystřice, Humpolec

V průběhu regionální přehlídky amatérských divadelních souborů ve Štítině byla „skalní“ členka divadelního souboru BERANI paní Soňa Ulmannová oceněna diváčkou a odbornou porotou:

1. místo - za nejlepší ženský herecký výkon (*divácká porota*)

2. místo – za ženský herecký výkon (*odborná porota*)

Členská základna těškovického ochotnického souboru

Josef Grussmann, Františka Hozová, Eva Hozová, ing. Petr Hoza, Radomír Hoza, Soňa Jarošová, Václav Krč, Dagmar Krayzlová, Ilona Krayzlová, Jiří Krayzel, Věra Kupková, Hana Lazecká, Zdeněk Lazecký, Božena Lindovská, Jarmila Lindovská, Zdislava Lindovská, Oldřich Lindovský, Dana Moravcová, Jindřiška Onheiserová, Antonín Režný, Pavel Režný, Vít Režný, Karel Řeháček ml., Zuzana Satková, Jan Sochor, Pavel Sochorek, Magda Sroková, Dušan Sýkora, ing. Jan Sýkora, Jiří Sýkora, Pavel Šátek, Tomáš Šenk, Miroslav Šerk, Soňa Ulmanová, Jiří Vavrečka, Oldřich Vavrečka, Kamila Vavrečková, Jiřina Vrobelová, Kudrnová Pavla a další a další jejichž výčet je neustále širší

Členská základna dětského divadelního souboru

Gabriela Drastíková, Martin Frank, Šárka Grussmannová, Tomáš Grygar, Miroslav Havelka, Andrea Juchelková, Hana Krčmářová, Lucie Krayzlová, Jan Lasák, Ondřej Lindovský, Roman Lorek, Kamil Martiník, Romana Mazurová, Michal Moravec, Lukáš Nohel, Radomír Onheiser, Pavel Prokop, Ivana Prokopová, Aleš Pracný, Natalie Radová, Alena Režná, Daniel Režný, Ivana Richtárová, Karel Řeháček, Svatava Řeháčková, Ivana Sedláčková, Barbora Sýkorová, Marek Šerk, David Šindler, Kamil Šindler, Jiří Zeman, Jana Žídková a další a další jejichž výčet je neustále širší

Prameny

Kupka Antonín, podle pamětí, Krčmářová-Juchelková Marta, úprava - "Počátek a vývoj divadelní činnosti v Těškovících", kronika souboru

Lichý Jiří - dobové materiály o činnosti ochotnického souboru z pozůstalosti pamětní kniha a kroniky obce Těškovice

periodika Nová vesnice Bílovecka, Nové Opavsko, Naše Opavsko, Nová svoboda, Moravskoslezský den, ZN noviny

Sestavila redakční rada ve složení Marta Juchelková, Vít Krayzel, ing. Oldřich Lindovský, ing. Martin Sedlák, Ivan Augustin,

kapitolu o souboru malých jevištních forem zpracoval Jan Sýkora, kapitolu o dětském souboru napsala Marta Juchelková,

výkonný redaktor Ivan Augustin,

grafická úprava a tisk ing. Martin Sedlák,

fotografie z archivu souboru, hasičského sboru a Obecního úřadu v Těškovících.

První ročník almanachu byl vydán díky zvláštnímu pochopení samosprávy obce a dále za přispění Okresního úřadu v Opavě k příležitosti 100. výročí tradice ochotnického divadla v Těškovících v květnu 1997 s aktualizací a úpravami do dnešních let .

17. Historie obce Těškovice

Všeobecná orientace.

Obec leží v jihovýchodní části Nízkého Jeseníku - v sousedství chráněné přírodní oblasti oderské vrchy. nejvýše položeným místem je Mečník /Mezník/ vysoký 458m nad mořem. Obec obklopují 2 údolí: Jamníku a Setiny /Seziny/. Oba toky se vlévají do Bílovky a s ní do Odry.

Překrásné a přístupné údolí Setiny láká k vycházkám a rekreaci. V tomto údolí je ukryté rekreační středisko dopravního podniku města Ostravy, které je zřízeno na místě bývalého pionýrského tábora stejného podniku.

Z nejvyšších bodů obce se naskýtá nádherný pohled na průmyslovou Ostravu, lázně Klimkovice-Hýlov a celou hradbu reliéfu beskydských hor. Viditelné jsou okolní obce Tísek, Zbyslavice, Kyjovice, Pustá Polom a Hlubočec.

Obec má dobré autobusové spojení do Ostravy, Opavy a Bílovce, pro turisty je obec dostupná z konečné zastávky ostravské tramvajové linky č.5 - Zátíší (cca 60 min).

Rozloha obce je 921 ha.

Historie.

U většiny obcí na jihovýchodním Opavsku a Bílovecku neexistují spolehlivé historické prameny o jejich vzniku. Tyto obce vstupují do dějin pozdě. Způsobuje to podle historiků skutečnost, že větší část tohoto kraje byla pokryta hustými lesy a dlouho vzdorovala hustějšímu osídlení. K osídlování docházelo koncem 12. a počátkem 13. stol. Zakládání míst v této oblasti bylo v působení benediktinského kláštera Hradisko u Olomouce, který se stal zakladatelem většiny obcí této oblasti - i naší obce.

O hustém zalesnění svědčí názvy nejstarších obcí našeho regionu: Poruba, Vřesina, Velká Polom, Pustá Polom, Březová, Leskovec, Hrabyně.

O českém osídlení hovoří u místních jmen častá koncovka -ice. Těškovice, Kyjovice, Zbyslavice, Jakubčovice, Budišovice aj. - jména vedoucího činitele obce.

První písemná zmínka o Těškovících pochází z r. 1377 - kupní smlouva Ondřeje z Těškovic, ve stejném roce záznam o dělení Opavska /na Opavsko a Krnovsko/.

Původ názvu obce souvisí se jmény - Češikovi, Čížkovi, fojt Těšek = Těškovice.

V 19.stol. se objevuje v názvu obce místo -š- často písmeno -ž- Těžkovice. Mnozí vysvětlovali původ názvu obce obtížností spojení do okolního světa. Okresní silnice byly budovány po 1. svět. válce do Kyjovic a později do Bítova a Výškovic.

Těškovice velmi často měnily majitele. Roku 1430 je vlastnil Václav Falkl z Čochendorfu, jinak z Přívozu. Patřily mu obce Těškovice, Kyjovice, Výškovice a žebřakov tj. osada mezi Těškovícemi, Výškovícemi a Hlubočcem, která později zanikla. Jeho synové Alex a Mikuláš prodali r 1496 Těškovice, Kyjovice, pusté Výškovice a žebřakov pánům z Fulšteina - vlastníkům panství bíloveckého.

Před třicetiletou válkou koupili Těškovice, Kyjovice a Výškovice bílovečtí páni Pražmové. Bílovec byl tenkrát významné město- konaly se tu do roku 1621 i krajské sněmy šlechty. Po válce třicetileté /po roku 1648/ se stali pány Těškovic a Kyjovic Kalkreutové. Těškovice se staly součástí kyjovického panství. Zámek v Kyjovicích byl postaven v r. 1783. Od roku 1805 získali kyjovické panství Falkenhainové a kolem roku 1880 - 1945 vlastnili panství Stollbergové.

Poslední majitel zámku Fridrich Stollberg vlastnil v naší obci 68ha polí a luk a 337ha lesa.

Obecní samospráva.

Od roku 1850 se staly Těškovice samostatnou obcí a byly vždy české. Od r. 1850 byly součástí okresu Opava až do roku 1896, v letech 1896 - 1960 součástí bývalého okresu Bílovec. Při územní reorganizaci v roce 1960 byla obec opět připojena k okresu Opava. V roce 1973 skončila samospráva obce. 9. listopadu 1973 byl ustaven společný národní výbor pro obce Pustá Polom, Hlubočec, Kyjovice a Těškovice se sídlem v Pusté Polomi. V obci byl zřízen občanský výbor. Rok 1979 znamenal dovršení integrace - sloučení všech uvedených obcí pod jednu s názvem Pustá Polom a vytvoření místních částí.

V roce 1990 byl v naší obci ustaven opět samostatný obecní úřad.

Výstavba obce.

Významných objektů, chráněných památkovou péčí, obec nemá.. Kostel Nanebevzetí Panny Marie v pseudogotickém slohu byl vystavěn v roce 1863 za přispění hraběte Teodora Falkenhaina z Kyjovic. Napřed sloužila budova jako kaple. Fara byla postavena r. 1903 a duchovní správa zřízena od r. 1910. V roce 1974 byla stržena dřevěná věž kostela a postavena zděná. Ve věži byla nalezena plechová skříňka s údaji o životě obce do r. 1863. Ta byla doplněna novými daty o obci a uložena zpět ve věži. Do roku 1863 měla obec malou kapličku, která stála na pozemku usedlosti Režných č.23. Hřbitov byl založen r. 1902, rozšířen v roce 1985.

Výstavba nové obecní školy probíhala v letech 1875-76. Náklady činily z obecní pokladny 8.500,- zlatých. Do té doby byla škola umístěna v domě č. 44 . Učit docházel učitel z Budišovic a Kyjovic. Z budovy č 44 byl později zřízen obecní hostinec. Nyní je v obci škola trojtřídní 1.-5.ročník. Škola byla několikrát rekonstruována a modernizována tak aby vyhovovala svému účelu.

V roce 1907 rozhodlo obecní zastupitelstvo vybudovat obecní hostinec na místě bývalé usedlosti č 49. Po roce 1948 slouží tato budova ke kulturním účelům. Tato budova dožila během poledních let značných stavebních úprav. Dodnes slouží jako kulturní stánek nejen obci, ale i okolí. V sále kult. domu se konají od roku 1956 každoročně divadelní přehlídky ochotnických souborů - Těškovické jaro. Tato akce zviditelnila obec v celém regionu.

Budova obecního úřadu byla postavena v r 1960. Do roku 1938 byla úřadovna obce v domě každého starosty. V době německé okupace byla přistavěna ke konzumu /budova č 17/ kancelář obecního úřadu. Tato přístavba sloužila jako úřadovna obecního úřadu do roku 1960, kdy byla postavena jednopatrová budova ve středu obce. V přízemí se nachází nová požární zbrojnice a klubovna hasičů a v 1. posch. úřadovny obec. úřadu, zasedací místnost a knihovna. Budova rovněž dožila úprav a modernizace.

Obec využila tzv. AKCE Z a vystavěla svépomocí s občany několik staveb v obci a vodovod.

Nová prodejna potravin byla postavena v letech 1966-67 na místě bývalého panského dvora. Do té doby byla prodejna potravin /konzum/ v č 17. Nová budova patří nyní spotřebnímu družstvu Jednota Opava.

Od r 1973 bylo taktéž svépomocí občanů v akci Z postaveno nové pohostinství - vlastnila jej opět Jednota, která je prodala soukromníkovi. Je to moderně vybavena budova s kuchyní a možností provozování řeznictví.

V letech 1977 - 79 byla rovněž v akci Z postavena na školní zahradě mateřská škola. Je to budova pro 60 dětí s celoročním provozem. Od r 1957 byla mateřská škola provizorně umístěna v základní škole.

Po výstavě nových objektů - budovy OÚ, prodejny potravin, pohostinství, mateřské školy, 4bytové jednotky lesního závodu, autobusové stanice - se vytvořilo nové centrum obce /dříve u obec. hostince na rozcestí/ Tyto budovy byly postaveny na místě bývalého panského dvora, jehož zeď byla po r 1950 zbourána.

Hřiště TJ Sokol - vlastník OÚ - bylo zřízeno v roce 1944 pro účely hasičů a sportovců. Generální oprava byla realizována v letech 1986-87 a areál byl dokončen r 1989-90. Slouží hlavně TJ Sokol - oddílu kopané, ale využívají je i jiné organizace a školy. Hřiště se nachází na nejvyšším místě v obci - Mečnick. Od r 1923-50 bylo v obci rovněž na Mečnicku orelské hřiště - nyní zástavba rodinných domků.

Na konci obce směrem k Bítovu se nachází pamětní kříž. První písemná zmínka o něm je v protokolu obec. zastupitelstva z r 1889 a dále v r 1905. V roce 1992 byl nahrazen novým dřevěným křížem a posvěcen nynějším olomouckým arcibiskupem p. Janem Graubnerem. Pro tuto část obce zůstal místní název U kříže.

R 1921 byl postaven pomník obětem 1.světové války se jmény a fotografiemi padlých. Počet padlých 28. Pomník se nachází pod kostelem.

V r 1960 byl umístěn ve školní zahradě památník obětem 2.světové války. život zde položilo 13 sovětských vojáků a 4 místní občané. V době něm. okupace bylo popraveno nebo zemřelo 5 místních rodáků, kteří v té době žili v jiných městech. Na hřbitově bylo pohřbeno ve společném hrobě 57 německých vojáků, kteří zemřeli v obci.

V roce 1971 byla při výkopu stavby p. Pracného č 186 nalezena nádoba s 225 stříbrnými mincemi - českými groši - raženými v letech 1300-48 za vlády Václava II. a Karla IV. Pravost nálezů byla prozkoumána Slezským muzeem v Opavě, jemuž byl nález odevzdán.

Od r 1985-90 byl v obci zřízen vodovod z vlastních vodních zdrojů - vrty v Jamníku na jižní straně obce. Vodojem byl postaven za hřbitovem.

V r 1997 byla v obci rozsáhlá telefonizace. Nově bylo připojeno 123 domácností na telefonní síť.

V letech 1998 byla v obci provedena plošná plynofikace. Přípojky byly namontovány do 220 rodinných domků a budov. Dále byla provedena oprava střešní krytiny nad velkým sálem, v základní škole bylo provedeno odizolování zdiva mezi základem a zdivem.

Rok 1999 byla provedena výměna střešní konstrukce nad malým sálem a kuchyní, tepelná izolace střešní konstrukce a úprava stropu /instalace nového osvětlení a podhledu. Dále byl celý kulturní dům vymalován. V budově stávajícího zdravotního střediska byly provedeny následující stavební práce: nátěr střešní konstrukce, vybavení nábytkem, oprava konstrukce podlah, nátěr a oprava venkovní omítky. V budově obecního úřadu byla zřízena nová místnost kanceláře starosty obce a nové konstrukce podlah v prvním patře. Na místním hřbitově byly nově vybudovány chodníky se zámkové dlažby. Vodovod byl taktéž opravován a proběhla poprvé po pěti letech výměna hlavního čerpadla vody.

V roce 2000 byl nově vybudován vchod do obecního úřadu. Největšími investičními akcemi byla plynofikace budov Základní a mateřské školy. Při této příležitosti bylo nově vybudování sociální zařízení v základní škole včetně výtvarné učebny. Obě budovy byly po provedených pracích vymalovány a provedeny nátěry oken. Další akci

byla rekultivace stávající skládky tuhého komunálního odpadu „Suchý důl“, kde byla ukončena možnost ukládání odpadů v souladu se zákonem.

V roce 2001 byla provedena rekonstrukce obecního rozhlasu, kde na místo stávajícího doživajícího drátového vedení bylo instalováno bezdrátové zařízení s jednotlivými přijímači v rodinných domech. První vysílání bylo uskutečněno dne 7.3.2001 v 16.30hod. Dále byly provedeny stavební práce v budově obecního úřadu rekonstrukce sociálního zařízení, rekonstrukce chodby a vstupu, nové obklady schodišť, nová konstrukce venkovního schodiště. V kulturním domě proběhla rekonstrukce vytápění na plynofikaci, včetně zateplení konstrukce stropu velkého sálu.

V roce 2002 byly provedeny výměny 14 ks vodovodních šoupátek, která zajišťují funkčnost jednotlivých větví vodovodního řadu v obci. Na místním hřbitově byl proveden ořez líp a jejich údržba. Dále byly provedeny nátěry obecních budov základní školy a obecního úřadu. Největší investiční akcí bylo provedení víceúčelového hřiště s umělým povrchem s náklady 1,3 mil. Kč s otevřením dne 17. srpna u příležitosti prvního ročníku „Dne obce Těškovice“. Dále byla provedena demolice „staré hospody“ čp.50 a příprava staveniště pro odpočinkovou zónu a zelen v obci.

V roce 2003 se pokračovalo v nátěrech fasád obecních budov, kde byly opraveny fasády mateřské školy a kulturního domu, včetně opravy fasády čekárny. Dále byly provedena opravy místních komunikací „Na dubinu“ a komunikace „U hřbitova“ kde byl položen tzv. asfaltový recyklát, který svým složením dostatečně vyhovuje pro místní komunikace. V průběhu roku taktéž byla zahájena projekční příprava na realizaci stavby „Kanalizace obce Těškovice“, která byla dokončena vydáním příslušných stavebních povolení pro realizaci stavby. Objem finančních nákladů na realizaci stavby je však velký a je třeba hledat náhradní řešení likvidace splaškových vod v obci s co největším využitím vypracované dokumentace. Ke konci roku byla realizována první etapa rekonstrukce místního osvětlení s realizací slavnostního osvětlení místního kostela, taktéž bylo realizováno slavnostní vánoční osvětlení centra obce. Projekčně byla zahájena příprava na realizaci napojení místního vodovodu na oblastní vodovodní řád SmVaK Ostrava.

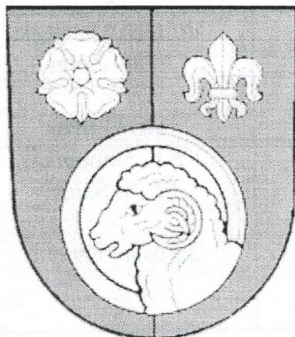
Rok 2004 byl taktéž ve znamení projekčních příprav realizace závodu na zpracování biomasy v naší obci. Ke konci roku byla dokončena projekční příprava vydáním příslušného stavebního povolení a je třeba přistoupit k realizaci vlastní stavby. V letních měsících byl realizován projekt ozelenění centra obec realizací záměru vytvoření parkovacích stání před KD a rekonstrukce prostranství před KD s ozeleněním. Dále byla zahájena projekční příprava druhé fáze ozelenění centra obec – prostranství před obecním úřadem. Projekčně bylo dokončeno napojení místního vodovodu na oblastní vodovodní řád SmVaK Ostrava a byl proveden výběr realizační firmy včetně vypracování žádosti o finanční dotaci na ministerstvo zemědělství. Plánována byla realizace v měsících srpen až září, ale jelikož nebylo do konce roku jasno o financování nebyla akce realizována a přesunuta do roku 2005.

Obecní symboly

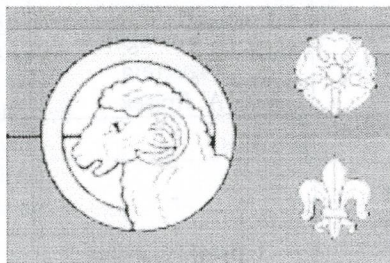
Znak

V červeno-zeleně polceném štítě bílá hlava beránka se žlutou svatozáří v podobě mezikruží, provázená nahoře vpravo bílou růží se žlutým semeníkem a kališními lístky, vlevo bílou lilíí.

Prapor

List tvoří dva vodorovné pruhy, červený a zelený. V žerďové polovině bílá hlava beránka se žlutou svatozáří v podobě mezikruží. V horním cípu bílá růže se žlutým semeníkem a kališními lístky, v dolním cípu bílá lilie. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Těškovické jaro, seznam představení

<i>Rok ročníku</i>	<i>Divadelní soubor</i>	<i>Autor hry</i>	<i>Název hry</i>
1956 1. ročník	DO Klimkovic DO Lukavec DO Velká Polom DO Stará Ves DO Kyjovice DO Těškovice	Alois a Vilém Mrštíkovi - Gabriela Preisová - Vojtěch Martínek Julius Zeyer	Maryša Kudy kam Gazdina roba Čechy krásné Jakub Oberva Radúz a Mahulena
1957 2. ročník	DO Lukavec DO Hlubočec DO Polanka - Janová DO Velká Polom DO Klimkovic DO Těškovice ml. DO Těškovice dosp.	- Ivan Franko F.F. Šamberk Fr. X. Šalda - Jaroslav Kvapil -	Slamník Ukradené štěstí Rodinná vojna Dítě Okénko Pohádka o princezně Pampelišce Císař pán o ničem neví
1958 3. ročník	DO Kyjovice DO Těškovice	Fr. Sokol Tůma Miloslav Stehlík	Gorali Hej, pane kapelníku
1959 4. ročník	DO Svinov DO Těškovice DO Těškovice	Friedrich Schiller Josef Kajetán Tyl František Frýda	Úklady a láska Lesní panna Sylva
1960 5. ročník	DO Těškovice O ostatních souborech se nedochoval záznam	Zdeňka Horynová	Zkoušky čerta Belínka
1961 6. ročník	OB Bítov OB Hlučín ZK Branka u Opavy ZK Jeremenko Vítkovice DO Těškovice	V. Blažek - N. V. Gogol Figuereid A. Jirásek	Příliš štědrý večer Dana Ženitba Liška a hrozny Otec
1962 7. ročník	ZK Jeremenko Vítkovice OB Vítkov OB Suché Lazce ZK Branka u Opavy MJF Těškovice	- - - - kolektiv souboru	- - - - Z kufru I.
1963 8. ročník	ZK Jeremenko Vítkovice MJF Těškovice OB Těškovice	- kolektiv souboru Ladislav Stroupežnický	Mikuláš Dačický z Hesova Z kufru II. Zvíkovský Rarášek
1964 9. ročník	ZK Jeremenko Vítkovice OB Kravaře OB Těškovice	- Jiří Voskovec Josef Gregor Tajovský	Dva na houpačce Kat a Blázen Ženský zákon
1965 10. ročník	ČSPO Kateřinky ZK Jeremenko Vítkovice Sokol Kyjovice MJF Těškovice	J. N. Nestroy - Vojtěch Martínek Kolektiv souboru	Lumpaciua gabumdus Past Kamenný rád Ve vikýři I.
1966 11. ročník	Sokol Kyjovice ZK Jeremenko Vítkovice ČSPO Žimrovice ČSPO Těškovice	- - - Fr. Sokol Tůma	- - - Gorali
1967 12. ročník	ČSPO Kateřinky ZK Jeremenko Vítkovice MJF Těškovice	- - kolektiv souboru	- - Ve vikýři II.
1968 13. ročník	DO Bílovec ZK Brano Branka u Opavy ZK Žimrovice ČSPO Těškovice	- - - Božena Němcová	Mikuláš Dačický z Hesova Svatba pod deštníky Stromy umírají vstoje Divá Bára

<i>Rok ročníku</i>	<i>Divadelní soubor</i>	<i>Autor hry</i>	<i>Název hry</i>
1969 14. ročník	ČSPO Hrabství ČSPO Kateřinky DO Štítina ČSPO Těškovice	- Karel Fořt - -	Osm žen Z českých mlýnů Muziky, muziky Medvěd a vila
1970 15. ročník	ČSPO Štítina ČSPO Pustá Polom ČSPO Dolní Lhota ČSPO Štítina ČSPO Kateřinky ČSPO Těškovice	- - j. K. Tyl K. Balák J. B. Tomas nevystoupily	Parta z malého ostrova U naší kapličky Paní Mjránk, matka pluku Madlénka z kovárny Charlyova teta
1971 16. ročník	ČSPO Kateřinky ČSPO Vřesina u Hlučína ČSPO Štítina ČSPO Těškovice	J. Rokan Josef Gregor Tajovský - J. Jankovec	Na tý louce zelený Ženský zákon Co čech, to muzikant Děvče z přístavu
1972 17. ročník	ČSPO Vřesina u Hlučína ČSPO Štítina ČSPO Neplachovice ČSPO Pustá polom ČSPO Těškovice	Vojtěch Martínek Ladislav Stroupežnický - - nevystoupily	Kamenný řád Václav Hrobčický z Hrobčic Kašpárkovy čertoviny Nejlép je u nás
1973 18. ročník	ČSPO Štítina ZK Žimrovice ČSPO Štěpánkovice ČSPO Těškovice	Rudolf Piskáček Jaroslav Hašek Karel Čapek nevystoupily	Děvče z předměstí Pan Kobkán vdává dceru Matka
1974 19. ročník	ČSPO Neplachovice ZK Jeremenko Vítkovice ZK Žimrovice ČSPO Vřesina u Hlučína ČSPO Těškovice	- Gogol - Maxim Gorkij Dagmar Jandová	Křižovatka svědomí Ženitba Opalu má každý rád Vassa Železnovová Čarodějny bal
1975 20. ročník	ČSPO Těškovice ČSPO Štítina ČSPO Štěpánkovice ČSPO Borovany	Jiří Korbel Solovič Hollberg Holková	Sousedí Meridián Jeppe z Vršku O veselém ševci
1976 21. ročník	SPO Kateřinky SPO Borovany SPO Skuhrov /Čechy/ SPO Těškovice	- - Miloslav Stehlík nevystoupily	Myslivecká latina O Honzovi a princezně Zlatovlásce Mordová rokle
1977 22. ročník	SPO Borovany ČČK Pustá Polom SPO Dolní Kounice SPO Štítina Těškovice	Zdeňka Horynová - - - nevystoupily	Zkoušky čerta Belínka Večer Karla Hašlera Vražda z neschopnosti Druhý konec tmy
1978 23. ročník	SPO Neplachovice SPO Kateřinky SPO Těškovice SPO Těškovice	Michal Borucki H. Eckert J. Bourek Al. Fredro	Pan radní si neví rady Nezlobte babičku Plakala princezna Květinka Všechno naruby
1979 24. ročník	Vojenské gymnázium Opava SPO Kateřinky SPO Těškovice	- Rudolf Piskáček -	Duel Tulák Medové pohádky
1980 25. ročník	Sokol Kyjovice JKS Budišov n. Bud. SPO Píšť SPO Větrkovice Těškovice	- - - - nevystoupily	Žert vináře Agaba Bubáci Bumerang Moje teta - tvoje teta

<i>Rok ročníku</i>	<i>Divadelní soubor</i>	<i>Autor hry</i>	<i>Název hry</i>
1981 26. ročník	SPO Kateřinky SPO Neplachovice SPO Těškovice	J. Beneš, Tobis, Spilar - -	Uličnice Jak Honza vysvobodil princeznu Kašpárek, Honza a zakletá princezna
1982 27. ročník	Tento ročník přehlídky není doložen		
1983 28. ročník	Tento ročník přehlídky není doložen		
1984 29. ročník	Sokol Kyjovice Jiskra Děhylov SPO Neplachovice SPO Těškovice	J. K. Tyl Jan Havlásek Jan Otčenášek F. F. Šamberk	Tvrdohlavá žena Nepožádáš manželky bližního svého Víkend uprostřed týdne Blázinec v prvním poschodí
1985 30. ročník	OB Větrkovice SPO Neplachovice Voj. Gymnazium Opava SPO Těškovice	Alois a Vilém Mrštíkové Steigetwald Jan Vilímek Michal Bulucki	Maryša Foxtrott Silvestr Pan radní si neví rady
1986 31. ročník	Pionýr Opava JZD Děhylov SPO Neplachovice SPO Těškovice	Mlejnek Jan Jílek J. Bourek Molière	O zlém draku Mračounovi Dvojité tep srdce Ženich pro čertici Zdravý, nemocný
1987 32. ročník	Sokol Kyjovice OB Hlučín SPO Neplachovice Stav. Podnik Opavy SPO Těškovice	F. Ranet O. Vicha J. Kokošková Jiří Suchý Z. Skowroňski	Zbloudilý syn Kašpárek a drak Lojzík Sto hodin do setmění Faust, Markéta, služka a já Svátek pana ředitele
1988 33. ročník	Voj. Gymnazium Opava SPO Neplachovice SPO Dolní Životice Sokol Kyjovice SSM Pustá Polom SPO Těškovice	- O. Henry - - - Oldřich Lindovský	Zapomeňte na Herostrata Poctiví společníci Dvě Maryčky Poněkud ztracená princezna Příhody pana Pimpipána Lázně
1989 34. ročník	SPO Neplachovice ZK Jeremenko OB Hlučín SPO Těškovice	J. Štolba Alois Jirásek - Alexandr Fredro	Na letním bytě Vojnarka Kocour v botách Dámy a husaři
1990 35. ročník	DNO Frýdek - Místek SPO Neplachovice ZŠ Štítina Sokol Kyjovice Těškovice	Fr. Šamberk - J. Sypal - nevystoupily	Dobrodružství v Paříži Kopretina Zpekla štěstí Malá mořská víla
1991 36. ročník	SDH Dolní Kounice SDH Neplachovice Kularium Brno SPO Těškovice	- Zoran Božovič - J. Rohan	Sládcí Diamantový náhrdelník Bajky slovem a hudbou Na tý louce zelený
1992 37. ročník	ZK Jeremenko Gymnazium Rožnov UA Opava SDH Těškovice	J. K. Tyl - Fr. Štěpán Karel Fořt	Paní Majránka, matka pluku Slečna Nitouche O Ondráškovi a Juráškovi Z českých mlýnů
1993 38. ročník	ZŠ Vítkov Gymnazium Rožnov SDH Tísek SDH Těškovice	B. Němcová W. Shakespeare J. skružný Rudolf Piskáček	O Popelce Krásná Helena Románek na horách Děvče z předměstí

<i>Rok ročníku</i>	<i>Divadelní soubor</i>	<i>Autor hry</i>	<i>Název hry</i>
1994 39. ročník	Gymnázium Rožnov ZŠ Vítkov SDH Tísek CHAOS Valašská Bystřice SDH Těškovice	Jan Drda K. J. Erben Nestroy J. Jankovec G. Feydean	Hrátky s čertem Tři zlaté vlasy děda Vševeda Úsměvy a Kordy Děvče z přístavu Brouk v hlavě
1995 40. ročník	Gymnázium Rožnov SDH Tísek ZŠ Skřípov CHAOS Valašská Bystřice Divadlu "U lípy" Hrabová SDH Těškovice	- - - - -	Limonádový Joe Moje zlatá holčička Zlaté sluníčko Čechy krásné Moje žena není anděl Perly panny Serafinky
1996 41. ročník	CHAOS Valašská Bystřice ZŠ Skřípov SDH Tísek SDH Těškovice	K. Balák B. Němcová Rudolf Kubín J. B. Thomas	Madlénka z kovárny O Popelce Zasnoubení na paloučku Charleyova teta
1997 42. ročník	Lojza Odry Bítov CHAOS Valašská Bystřice Jiskra Borovany ZŠ Skřípov SDH Těškovice	J. K. Tyl F.R. Čech Dewe Fredmann Kolektiv souboru B. Němcová G. Feydean	Starkonický dudák Dívčí válka Dovolená s rizikem Klubíčko pohádek Sůl nad zlato Taková ženská na krku
1998 43. ročník	SDH Tísek CHAOS Valašská Bystřice Gymnázium Rožnov ZŠ Skřípov CHAOS Valašská Bystřice SDH Těškovice	- - A. Jirásek, J. Dietel K. J. Erben J. Rohan Saša Lichý	Tatínek jde na manévry Honza čaroděj Filozofská historie Dlouhý, Široký a Bystrozraký Na tý louce zelený Cínový vojáček
1999 44. ročník	DS Velké Polom CHAOS Valašská Bystřice Bítov SDH Tísek ZŠ Skřípov BERANI Těškovice	K. J. Erben - J. Suchý, J. Cimermann K. Nevák H. Lisická J. B. Thomas	Zlatý Kolovrat Čarovný zvon Hospoda na mýtině Hřích Adama a Evy Hastrmanův kožich Charleyova teta
2000 45. ročník	CHAOS Valašská Bystřice DS Pustá Polom SDH Tísek Jiskra Borovany ZŠ Skřípov BERANI Těškovice	F. Šamberk, K. Hašler F.R. Čech B. Schaw Kolektiv souboru Vl. Čort A. Fredro	Podskalák Pravda o zkáze Titaniku Pygmalion Soubor pohádek Kopretina Všechno na ruby
2001 46. ročník	CHAOS Valašská Bystřice Štívadlo Štítina DS Velká Polom BERANI Těškovice	Jan Drda Georgii Danailov Julius Zeyer Rudolf Kubín	Hrátky s čertem Neseriózní komedie Radúz a Mahulena Děvčátko z kolonie
2002 47. ročník	Gymnázium Rožnov CHAOS Valašská Bystřice Jiskra Borovany ZŠ Skřípov Štívadlo Štítina BERANI Těškovice	R. W. Brandfor Carl Laufs, W. Jacoby kolektiv souboru Zd. Horynová Antonín Procházka Zd. Horynová	Černošský Pán Bůh Penzion Scholler Klubíčko pohádek Pohádky z Krakonošovy zahrádky S tvojí dcerou ne Zkoušky čerta Belínka
2003 48. ročník	Sokol Kyjovice CHAOS Valašská Bystřice ZŠ Skřípov BERANI Těškovice	Saul O Hara J. Beneš, Tobis, Rohan - F. Šamberk	Oženit se je vždycky riziko Uličnice Bublifuk Blázinec v prvním poschodí

<i>Rok ročníku</i>	<i>Divadelní soubor</i>	<i>Autor hry</i>	<i>Název hry</i>
2004 49. ročník	SDH Tísek CHAOS Valašská Bystřice Humpolec Štívaldo Štítina BERANI Těškovice	Jan Drda Milan Kuliš'ták Jiří Hubač Michal Sebastián J. G. Tajovský	Daslkabáty, hříšná ves Selský práh Dům na nebesích Bezejmenná hvězda Ženský zákon

2005

PŘEDSTAVENÍ 50-TÉHO ROČNÍKU "TĚŠKOVICKÉ JARO"

12.2.2005

OBEC VALAŠSKÁ BYSTŘICE

uvede hru autora Ray Cooney, v překladu Břetislava Hodka,

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

12.3.2005

OBEC ŠTÍTINA

uvede hru Francise Vebera,

BLBEC K VEČEŘI

22.4.2005

MĚSTO BORO VANY

LOUTKÁŘSKÝ SOUBOR "JISKRA",

uvede v podání loutkového divadla představení

KAŠPÁRKOVY POHÁDKY

23.4.2005

OBEC TÍSEK

uvede hru autora Jean Baptiste Molière,

JIŘÍ DUDEK NEBOLI NAPÁLENÝ MANŽEL

15.4.2005

MĚSTO VÍTKOV

soubor při ZŠ ve Vítkově "HÁDANICE"

"HRAJEME SI, BAVÍME A NEZLOBÍME"

14.5.2005

OBEC TĚŠKOVICE, SOUBOR "BERANI"

uvede hru autora Ken Ludwiga,

TENOR NA ROZTRHÁNÍ

OBEC TĚŠKOVICE

